

Πρακτικά της Βουλής των Αντιπροσώπων

ΙΑ΄ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ - ΕΚΤΑΚΤΗ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ειδική συνεδρίαση 15^{ης} Ιουλίου 2021

Ωρα έναρξης: 11.10 π.μ.

Αρ. 6

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

(ANNITA ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ)

Καλημέρα σας.

Κηρύσσω την έναρξη της σημερινής ειδικής συνεδρίας της Βουλής.

Παρακαλώ τους γραμματείς να διαπιστώσουν αν υπάρχει απαρτία.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:

(ΝΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ)

Υπάρχει απαρτία, έντιμη κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Βρισκόμαστε εδώ για άλλη μια φορά, ενώπιον της ολομέλειας του σώματος, με μοναδικό θέμα τις μαύρες επετείους του πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής του Ιουλίου του 1974.

Προτού καταθέσω τη δική μου ομιλία, σας καλώ σε μονόλεπτη σιγή στη μνήμη των ηρώων και των μαρτύρων της πατρίδας μας για τη δημοκρατία και την ελευθερία.

(Τήρηση μονόλεπτης σιγής)

Αιωνία τους η μνήμη!

Εξοχότατε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Κύριοι υπουργοί,

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι,

Η Βουλή των Αντιπροσώπων συνέχεται σήμερα, για να καταδικάσει για ακόμη μία φορά, σαράντα επτά χρόνια μετά, το δίδυμο έγκλημα του 1974, το προδοτικό πραξικόπημα της 15^{ης} Ιουλίου και τη βάρβαρη τουρκική εισβολή, που ακολούθησε λίγες μόνο μέρες μετά.

Αποτίνουμε φόρο τιμής στους αγωνιστές της αντίστασης, σε όλους εκείνους που θυσίασαν τη ζωή τους υπερασπιζόμενοι τη δημοκρατία και τη νομιμότητα, υπερασπιζόμενοι τη συνταγματική τάξη της πατρίδας μας.

Γνωρίζουμε όλοι ότι οι έκνομες, εγκληματικές ενέργειες των αξιωματικών της χούντας των Αθηνών και των συνεργατών τους στην Κύπρο έδωσαν την ευκαιρία στην Τουρκία να προωθήσει την προσχεδιασμένη επεκτατική πολιτική της σε βάρος της Κύπρου, καταλαμβάνοντας το ένα τρίτο περίπου της εδαφικής επικράτειας της Κυπριακής Δημοκρατίας και αφήνοντας στο πέρασμά της ανείπωτο πόνο, νεκρούς, αγνοουμένους, πρόσφυγες, εγκλωβισμένους.

Αποτίνουμε φόρο τιμής στους ήρωες που αντιστάθηκαν στον Τούρκο εισβολέα, αλλά και σε όλα τα θύματα της τουρκικής εισβολής, σε έναν αγώνα άνισο και προδομένο. Τιμούμε όλους όσους όρθωσαν το ανάστημά τους και έδωσαν τη ζωή τους για την προάσπιση της πατρίδας μας, όλους εκείνους που στις τραγικές συνθήκες της εισβολής έδωσαν το άπαν των δυνάμεών τους, για να διασώσουν την εθνική μας αξιοπρέπεια. Τιμούμε τους δικούς μας ήρωες και πονάμε, γιατί οι θυσίες τους δεν έχουν ακόμα δικαιωθεί και η πατρίδα μας παραμένει διχοτομημένη.

Αποτίνουμε για ακόμα μια φορά σήμερα φόρο τιμής στους αδικαιώτους πρόσφυγές μας, που χρόνο με τον χρόνο φεύγουν μαραζωμένοι με ανεκπλήρωτο τον πόθο της επιστροφής, τις μάνες των αγνοουμένων μας, που έφυγαν ή φεύγουν με την πίκρα των χαμένων παιδιών τους, τις χήρες και τα ορφανά των αγνοουμένων, τα λείψανα των οποίων ανευρίσκονται και κηδεύονται σαράντα και πλέον χρόνια μετά, αλλά και τους εγκλωβισμένους μας -όσους έχουν απομείνει- που αναμένουν καρτερικά το άκουσμα της επιστροφής.

Η μνήμη παραμένει ανεξίτηλη, οι θύμησες νωπές, οι πληγές ανοικτές και το χρέος μας βαρύ και ασήκωτο, για να μην επαναληφθούν ποτέ ξανά απεχθή γεγονότα που δίχασαν και εξακολουθούν να πληγώνουν σαράντα επτά ολόκληρα χρόνια μετά.

Η απόδοση τιμής, αγαπητοί συνάδελφοι και αγαπητές συναδέλφισσες, σε όσους εκουσίως υπερασπίστηκαν τη δημοκρατία και την ακεραιότητα της πατρίδας μας αποτελεί διαχρονικό χρέος, αλλά και υπόμνηση της μεγάλης μας ευθύνης που φέρουμε για την προάσπιση των εθνικών μας συμφερόντων και την επιβίωση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η γνώση της ιστορίας και η άντληση των διδαγμάτων θα στρέψουν προς τη σωστή κατεύθυνση τους παλαιότερους και θα καθοδηγήσουν τους νεότερους στον αγώνα μέχρι την τελική δικαίωση.

Ως Βουλή των Αντιπροσώπων, ζητούμε από τη διεθνή κοινότητα να συμβάλει αποφασιστικά στη δημιουργία τέτοιων συνθηκών, ώστε μέσα από έναν εποικοδομητικό διάλογο να επιτύχουμε εκείνη τη βιώσιμη λύση που θα ανταποκρίνεται στις προσδοκίες του λαού μας, Ελληνοκυπρίων, Τουρκοκυπρίων, Αρμενίων, Μαρωνιτών και Λατίνων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Βρισκόμαστε σήμερα για πολλοστή φορά μπροστά στις έκνομες ενέργειες της Τουρκίας, που εξακολουθεί να παραβιάζει κατάφωρα τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και κάθε έννοια της διεθνούς τάξης. Η πρόσφατη παράνομη απόφαση του τουρκικού καθεστώτος και των εγκαθέτων στην κατεχόμενη Κύπρο για διάνοιξη μέρους του παραλιακού μετώπου της περικλειστής πόλης της Αμμοχώστου αποτελεί την απαρχή του εποίκισμού της πόλης, την οποία καταδικάζουμε και καλούμε κάθε δημοκρατικό κράτος που σέβεται και τηρεί τις αρχές του διεθνούς δικαίου να πράξει το ίδιο, καταδικάζοντας απερίφραστα τα παράνομα σχέδια της Τουρκίας, που φέρνουν την Κύπρο ένα ακόμα βήμα πιο κοντά στη διχοτόμηση, τη μοναδική χώρα που παραμένει διχοτομημένη σε ολόκληρο τον κόσμο.

Η Αμμόχωστος ανήκει στους Αμμοχωστιανούς νόμιμους κατοίκους της, τους ανθρώπους που εκδιώχθηκαν βίαια τον Αύγουστο του 1974. Ως πολιτεία, θα πράξουμε ό,τι είναι δυνατό, για να αποτρέψουμε τα νέα τετελεσμένα και να επιστραφεί η πόλη, μία πόλη άλλοτε στολίδι της Κύπρου μας, σε αυτούς που δικαιοματικά ανήκει.

Ως κοινοβούλιο, δηλώνουμε τη βούληση και αποφασιστικότητά μας να συνεχίσουμε τον αγώνα για εξεύρεση δίκαιης και βιώσιμης λύσης του Κυπριακού στη βάση των αρχών του διεθνούς και ευρωπαϊκού δικαίου και βεβαίως των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Σαράντα επτά χρόνια μετά επαναλαμβάνουμε την ετοιμότητά μας να συμβάλουμε στη συνέχιση της υπόστασης του κράτους μας, ενός ευρωπαϊκού κράτους, πρώτιστα μέσα από τη δημιουργία συνθηκών ενότητας, σύμπλευσης και αρραγούς εσωτερικού μετώπου, με γνώμονα την προάσπιση των εθνικών μας συμφερόντων και κατά δεύτερο λόγο μέσα από μια συντονισμένη στρατηγική σε διπλωματικό επίπεδο προς κάθε κατεύθυνση.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Αγαπητές συναδέλφισσες,

Εξοχότατε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Αγαπητοί υπουργοί,

Οραματιζόμαστε και καρτερούμε μια πατρίδα λεύτερη και ευημερούσα και αυτό το όραμα υπαγορεύει όχι μόνο η καρδιά μας, αλλά και το διεθνές δίκαιο, τις αρχές του οποίου υπηρετεί ο σύγχρονος δημοκρατικός κόσμος. Γιατί χωρίς την άνοιξη, δεν μπορούμε να ανθίσουμε ποτέ...

Καλώ τώρα στο βήμα τον Πρόεδρο του Δημοκρατικού Συναγερμού κ. Αβέρωφ Νεοφύτου.

ΑΒΕΡΩΦ ΝΕΟΦΥΤΟΥ:

Κυρία Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Σήμερα τιμούμε όσους θυσιάσαν τη ζωή τους, για να προασπίσουν τόσο τη δημοκρατία όσο και την Κύπρο μας, και καταδικάζουμε το προδοτικό πραξικόπημα που άνοιξε την κερκόπορτα, για να εισβάλουν οι Τούρκοι με τη βάρβαρη τουρκική εισβολή του 1974. Σαράντα επτά χρόνια μετά οι τραγικές συνέπειες του πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής συνεχίζονται.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, επιβάλλεται η κοινή προσπάθεια όλων για αποτροπή νέων τετελεσμένων που θα έχουν αρνητικότερες συνέπειες για την περικλειστή περιοχή της Αμμοχώστου και που θα δημιουργούν ταυτόχρονα δυστυχώς ανυπέρβλητες δυσκολίες στις προσπάθειες για συνολική λύση του κυπριακού προβλήματος. Γι' αυτό το μήνυμά μας πρέπει να είναι και είναι ξεκάθαρο. Είμαστε εδώ ενωμένοι, παρόντες, για να κάνουμε όλες τις αναγκαίες ενέργειες, για να συζητήσουμε, να πείσουμε, να εργαστούμε για την απελευθέρωση και επανένωση του τόπου μας.

Κάτω από το βάρος των απειλών και απαράδεκτων και καταδικαστέων δηλώσεων που έρχονται από την Άγκυρα, δεν πρέπει να πτοούμαστε. Πρέπει να συνεχίσουμε να δίνουμε τη μάχη με όσα πολιτικά, διπλωματικά και νομικά εργαλεία έχουμε στη διάθεσή μας. Παραμένουμε πιστοί στον στόχο της επανένωσης, παραμένουμε πιστοί στον στόχο της επιστροφής.

Ενώνουμε τη φωνή μας και όλες μας τις δυνάμεις μαζί με τους Αμμοχωστιανούς, τους Μορφίτες και τους Κερυνειώτες. Μαζί με όλους τους πρόσφυγές μας που ποθούν και προσβλέπουν στην ευλογημένη εκείνη μέρα που ειρηνικά θα απολαμβάνουν τις περιουσίες τους, θα ξαναζήσουν στους τόπους που γεννήθηκαν ασκώντας τα δικαιώματά τους σε όλη την επικράτεια της Κύπρου μας. Στεκόμαστε δίπλα στους ηρωικούς μας εγκλωβισμένους, που με θυσίες και στερήσεις αρνούνται να δεχθούν τα τετελεσμένα της εισβολής και φυλάνε Θερμοπύλες. Συνεχίζουμε την προσπάθεια να δικαιωθεί και να σταματήσει το δράμα εκατοντάδων οικογενειών που θρηνούν και αναζητούν τους αγνοούμενους τους.

Για όλους αυτούς η δική μας ευθύνη είναι πιο μεγάλη και πιο επίκαιρη από ποτέ, απέναντι στη χώρα μας, απέναντι στην ιστορία μας και κυρίως απέναντι στους συμπολίτες αλλά πρωτίστως απέναντι στις επόμενες γενιές των Κυπρίων. Ποτέ δε χωράνε μεγάλα οράματα σε μοιρασμένες πατρίδες. Όσα μεγάλα ή μικρά προβλήματα κι αν αντιμετωπίζουμε, το εθνικό μας πρόβλημα καθορίζει τις τύχες και το μέλλον, εμάς και των παιδιών μας. Και η Κύπρος μας μπορεί να έχει μεγάλη προοπτική, μόνο εάν είναι ενωμένη και ελεύθερη.

Η επιδίωξή μας είναι η δίκαιη και βιώσιμη λύση του Κυπριακού που θα θέσει τις βάσεις για ένα αισιόδοξο αύριο. Για να μπορέσει επιτέλους η Κύπρος να καταστεί ένα φυσιολογικό κράτος για όλους τους πολίτες, όπως ο ίδιος ο γενικός γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών έχει θέσει.

Δυστυχώς, γινόμαστε μάρτυρες καθημερινά της αλαζονικής και ανεξέλεγκτης τουρκικής εξωτερικής πολιτικής τόσο εντός όσο και εκτός Κύπρου, των απαράδεκτων ενεργειών της στην αποκλειστική οικονομική ζώνη της Κύπρου και της Ελλάδας, αλλά και της ευρύτερης στάσης της στο Αιγαίο, στη Συρία, στο Ιράκ, στη Λιβύη και αλλού, της εργαλειοποίησης του ανθρώπινου πόνου στο μεταναστευτικό, το οποίο χρησιμοποιεί ως όπλο εναντίον των γειτόνων της και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με αυτή την Τουρκία είναι αντιμέτωπη όχι μόνο η Κύπρος, αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτή η συμπεριφορά της Τουρκίας είναι ασύμβατη με το διεθνές δίκαιο, τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Εθνών.

Στο Κυπριακό, αντί η Τουρκία να λειτουργήσει εποικοδομητικά προασπίζοντας πραγματικά τα συμφέροντα των Τουρκοκυπρίων μέσα από μια δίκαιη επίλυση του Κυπριακού από κοινού με τη νέα τουρκοκυπριακή ηγεσία, προβάλλουν την απαράδεκτη λύση των δυο κρατών, που κινείται εκτός του πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών. Επιπρόσθετα, επιχειρούν να δημιουργήσουν νέα τετελεσμένα στην Αμμόχωστο.

Η Αμμόχωστος, το Βαρώσι μας, αφορά όλους μας. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, η κυβέρνηση του, ο Δημοκρατικός Συναγερμός, αλλά και όλες οι πολιτικές δυνάμεις, ακολουθώντας την οδό του διεθνούς δικαίου, προβαίνουμε σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες και προς κάθε κατεύθυνση κατά των παράνομων ενεργειών της Τουρκίας στα Βαρώσια. Και προς τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και γενικά στον διεθνή παράγοντα το μήνυμα είναι ένα: Μια είναι η Κύπρος και δεν πρόκειται ποτέ να χαρίσουμε ούτε τη μισή Κύπρο ούτε την Αμμόχωστό μας ούτε την Κερύνεια ούτε την Καρπασία ούτε τη Μόρφου. Γι' αυτό και συστρατευμένοι, μέσα και από την Ευρώπη και τη δική της φωνή, θα πρέπει και η δική μας φωνή να είναι μια και δυνατή.

Κυρία Πρόεδρε,

Εμείς δεν πρέπει να ξεφύγουμε από τον στόχο μας. Και ο στόχος αυτός, τόσο για τον Πρόεδρο Αναστασιάδη, την κυβέρνηση και τον Δημοκρατικό Συναγερμό, είναι η ταχύτερη δυνατή επανέναρξη του διαλόγου με σκοπό την επίλυση του Κυπριακού με άξονα το διεθνές δίκαιο, τα ψηφίσματα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και τις αρχές και αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γι' αυτό και σήμερα εκ νέου στέλνουμε το μήνυμα στους Τουρκοκυπρίους συμπατριώτες μας για έναν έντιμο συμβιβασμό, για μια νέα αισιόδοξη αρχή, στην οποία όλες και όλοι θα έχουν θέση στην ευημερούσα επανενωμένη πατρίδα μας. Πρέπει όμως και εκείνοι να κατανοήσουν πως τα όσα πράττει η Τουρκία δεν είναι προς το συμφέρον τους. Δυσχεραίνουν τη λύση, εμποδίζουν τη συνεννόηση, υψώνουν νέα τείχη. Και μαζί με τους κινδύνους για την Κύπρο μας θα εξαφανιστεί ταυτόχρονα και η τουρκοκυπριακή κοινότητα. Είναι ενθαρρυντικό πως υπάρχει μια σημαντική μερίδα στην τουρκοκυπριακή κοινότητα που αντιλαμβάνεται αυτές τις ωμές πραγματικότητες. Και αυτοί πρέπει να είναι οι σύμμαχοί μας στην προσπάθεια να επανενώσουμε τον τόπο μας. Μια λύση σταθερή και μόνιμη, βασισμένη στο πλαίσιο της διζωνικής δικοινοτικής ομοσπονδίας, με πολιτική ισότητα, που θα αποκαθιστά τα νόμιμα δικαιώματα όλων ανεξαιρέτα των Κυπρίων πολιτών. Μια τέτοια λύση

απεξαρτητοποιεί τα κατεχόμενα από την Τουρκία και καθιστά τους Τουρκοκυπρίους πραγματικά λεύτερους και αυτούς στον δικό τους τόπο.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Αντλώντας από τα διδάγματα του παρελθόντος, μόνο μέσα από την ενότητα μπορούμε να προχωρήσουμε. Και η προσπάθεια συνεχίζεται, για να παραδώσουμε μια Κύπρο που θα διορθώσει τα λάθη της, που θα επουλώσει τις πληγές της, μια Κύπρο της ειρήνης, της συνεργασίας και της προοπτικής, μια ελεύθερη, κανονική χώρα, χωρίς την τουρκική δεσποτεία, χωρίς κατοχικούς στρατούς, ανεξάρτητη και ακμάζουσα για όλους τους πολίτες της.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Νεοφύτου.

Παρακαλώ τώρα τον γενικό γραμματέα του ΑΚΕΛ κ. Στέφανο Στεφάνου να καταθέσει τη δική του ομιλία.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ:

Κυρία Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Ήμουν εννιάμισι χρονών, όταν το βράδυ της πρώτης ημέρας της εισβολής, την 20^η Ιουλίου 1974, μας φόρτωσαν σε ένα φορτηγό και φύγαμε από τον Γερόλακκο. Κάμποσα άτομα. Γριές, γέροι, γυναίκες, παιδιά. Έλειπαν οι στρατευσιμοί άντρες. Επιστρατεύτηκαν και βρίσκονταν στον Πενταδάχτυλο και την Κερύνεια, για να αποκρούσουν την τουρκική εισβολή με γυμνά χέρια. Φεύγαμε με την πεποίθηση ότι θα επιστρέψουμε. Έτσι έλεγαν οι ενήλικες στο φορτηγό και εμείς, παιδιά τότε, που δεν πολυκαταλαβαίναμε τις συνέπειες όσων γίνονταν, δεν είχαμε λόγο να τους αμφισβητήσουμε. Θα επιστρέψουμε. Αυτή ήταν η πεποίθηση τα πρώτα χρόνια από την εισβολή, η οποία με το πέρασμα των χρόνων ξεθώριασε. Η πεποίθηση σταδιακά μετατράπηκε σε ελπίδα, που πάει σήμερα να σβήσει. Από τότε πολλοί έφυγαν από τη ζωή με το όνειρο της επιστροφής ανεκπλήρωτο.

Το 1974 ζήσαμε μια τραγωδία που δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Ούτε και προέκυψε από το πουθενά. Ήταν σωρευτικό αποτέλεσμα αντικυπριακών σχεδιασμών, αλλά και σχετικών αποφάσεων και ενεργειών. Το σενάριο του δίδυμου εγκλήματος οριστικοποιήθηκε το 1971, στη Σύνοδο των Υπουργών Εξωτερικών του ΝΑΤΟ στη Λισαβόνα. Ανεξαρτήτως όμως των όποιων σχεδιασμών, η Κύπρος δε θα ζούσε την τραγωδία της τουρκικής εισβολής, αν δε γινόταν το πραξικόπημα της χούντας των Αθηνών και της ΕΟΚΑ Β'. Ήταν γνωστό ότι η συνταγματική ανατροπή θα έφερνε την Τουρκία στην Κύπρο. Οι πρωταγωνιστές του πραξικοπήματος λοιπόν, σε Ελλάδα και Κύπρο, δεν μπορούν να πιστωθούν με το ελαφρυντικό της αφροσύνης. Το πραξικόπημα αποτελεί πράξη εσχάτης προδοσίας και οι πρωταγωνιστές του είναι προδότες!

Σαράντα επτά χρόνια μετά το δίδυμο έγκλημα ακόμα ψάχνουμε την Ιθάκη μας. Ενώπιον κρίσιμων εξελίξεων, επιβάλλεται να αντλήσουμε τα σωστά συμπεράσματα από την ιστορική διαδρομή του Κυπριακού, η οποία είναι γεμάτη από προσδοκίες, απογοητεύσεις, ψευδαισθήσεις, αλλά και από ευκαιρίες που δεν αξιοποιήθηκαν όπως θα έπρεπε. Η συζήτηση για το παρελθόν είναι μια αναγκαία διαδικασία, όχι για να μείνουμε καθηλωμένοι στο τι θα έπρεπε να κάνουμε τότε, αλλά για να δούμε τι πρέπει να κάνουμε τώρα, πριν να είναι εντελώς αργά.

Ασφαλώς, ο πρώτος και καθοριστικός παράγοντας για τη μη λύση είναι η Τουρκία. Την κατοχική δύναμη τη βολεύει η ντε φάκτο κατάσταση. Αργά αλλά σταθερά αυτά τα σαράντα επτά χρόνια παγιώνει την παράνομη κατοχή της με τον εποικισμό, με το ξεπούλημα ελληνοκυπριακών περιουσιών και τον οικοδομικό οργανισμό σε αυτές, με την αλλαγή της δημογραφικής σύνθεσης και του κοσμικού χαρακτήρα της τουρκοκυπριακής κοινότητας, με τη δημιουργία τετελεσμένων στη θάλασσα, στο έδαφος, αλλά και εμπεδώνοντας τη διχοτόμηση στις συνειδήσεις των ανθρώπων.

Από την πρώτη στιγμή της εισβολής η Τουρκία γνώριζε ότι ο χρόνος δουλεύει υπέρ της υλοποίησης των στόχων της. Γι' αυτό με υπομονή και επιμονή τον αξιοποιεί. Στην ελληνοκυπριακή πλευρά υπήρχε σε πολλούς η ψευδαίσθηση ότι ο χρόνος εργάζεται υπέρ μας. Η ιστορία όμως και οι εξελίξεις ειδικά των τελευταίων χρόνων -και ειδικά μετά την αποτυχία της διάσκεψης στο Κραν Μοντανά- έχουν διαλύσει με τον πιο σκληρό τρόπο αυτή την ψευδαίσθηση στο μυαλό κάθε σκεπτόμενου ανθρώπου. Λογική συνέχεια αυτού του συμπεράσματος αποτελεί και το δεύτερο συμπέρασμα: Το στάτους κβο δεν είναι μια σταθερή και αναλλοίωτη κατάσταση, αντίθετα, είναι μια διολισθαίνουσα κατάσταση προς το χειρότερο. Δε μας βολεύει η προσωρινότητα που δίνει μια ψευδαίσθηση σιγουριάς και ασφάλειας.

Το στάτους κβο κάθε άλλο παρά διασφαλίζει όλα τα αγαθά, όλα τα δικαιώματα και όλα τα πλεονεκτήματα που έχουμε ως κράτος. Η αμφισβήτηση της κυπριακής ΑΟΖ από την Τουρκία, τα εμπόδια που προβάλλει στην ανάπτυξη του ενεργειακού σχεδιασμού και στην εκμετάλλευση του φυσικού αερίου, οι κίνδυνοι για την ασφάλεια της χώρας, τα τετελεσμένα που δημιουργεί στην Αμμόχωστο και πολλά άλλα είναι απόρροια και προέκταση της παράνομης τουρκικής κατοχής. Μόνο η λύση θα θέσει οριστικό τέλος σε όλα αυτά τα προβλήματα. Γνωρίζουμε

πολύ καλά ότι τη γεωγραφία δεν μπορεί κανείς να την αλλάξει, τους όρους της γειτονίας όμως μπορούμε και πρέπει να τους αλλάξουμε με τη λύση του Κυπριακού!

Το τρίτο συμπέρασμα έχει να κάνει με τη βάση λύσης. Αποτελεί ψευδαίσθηση -και πάντοτε ήταν ψευδαίσθηση μετά το 1974- ότι έχουμε περισσότερες από μια επιλογές. Μια είναι η επιλογή και είναι αυτή που η ελληνοκυπριακή κοινότητα συμφώνησε -υπογραμμίζω, συμφώνησε- με την τουρκοκυπριακή κοινότητα από το 1977, υιοθετήθηκε από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών σε σωρεία ψηφισμάτων, τα οποία εμείς επικαλούμαστε, για να καταγγέλλουμε την Τουρκία ότι τα παραβιάζει. Όπως κάνει και τώρα με την προώθηση επίσημα της διχοτόμησης με τη μορφή της λύσης δύο κρατών.

Η βάση λύσης είναι η δικαιοδική διζωνική ομοσπονδία με πολιτική ισότητα όπως περιγράφεται στα ψηφίσματα του ΟΗΕ. Και τα ψηφίσματα δεν μπορούμε να τα επικαλούμαστε α λα καρτ. Η διζωνική δικαιοδική ομοσπονδία είναι γερή βάση, για να στηρίξει λύση η οποία να τερματίζει την τουρκική κατοχή, να επανενώνει τον τόπο και τον λαό. Να διασφαλίζει τη μία κυριαρχία, μία ιθαγένεια και μία διεθνή προσωπικότητα. Να κατοχυρώνει τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις βασικές ελευθερίες ολόκληρου του λαού μας, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, οι οποίοι θα συνδιαχειρίζονται την κοινή τους πατρίδα.

Όλα αυτά βεβαίως εξαρτώνται από το περιεχόμενο της λύσης. Περί τούτου καμία αμφιβολία. Έχουμε όμως την άποψη ότι και στο περιεχόμενο της λύσης έχουν γίνει πολλά βήματα και αυτά αποτυπώνονται στις επιτευχθείσες συγκλίσεις. Έχουμε διανύσει αρκετό δρόμο προς την κατεύθυνση της λύσης, ακόμα όμως απομένει αρκετή δουλειά να γίνει. Σ' αυτό θα πρέπει να επικεντρωθούμε! Σ' αυτό επιμένουν ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ και το Συμβούλιο Ασφαλείας ζητώντας την ολοκλήρωση της προσπάθειας η οποία άρχισε το 2008 και με σκαμπανεβάσματα, προβλήματα και παλινωδίες έφτασε μέχρι το Κραν Μοντανά το 2017. Εκεί που, σύμφωνα με τον κ. Γκουτέρες, αλλά και τον Υπουργό Εξωτερικών κ. Χριστοδουλίδη, βρεθήκαμε μια ανάσα πριν από τη λύση.

Για την αποτυχία της διάσκεψης ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ ρίχνει την ευθύνη στις δύο κυπριακές πλευρές και όχι στην Τουρκία. Το αφήγημα της κυβέρνησης ότι η αποτυχία οφείλεται στην Τουρκία δεν το υιοθετεί δυστυχώς ο διεθνής παράγοντας και αυτό θα πρέπει να μας προβληματίσει. Αυτό όμως δεν απασχολεί τον Πρόεδρο και την κυβέρνηση. Τους αρκεί να πείθουν -όσο πείθουν- στο εσωτερικό.

Και αυτό επίσης είναι μια παθογένεια της πολιτικής μας ζωής. Συνήθως δε μας ενδιαφέρει και πολλές φορές αποκρύβουμε τι λένε και τι σκέφτονται οι ξένοι για εμάς, οι οποίοι έχουν τα δικά τους συμφέροντα και βάσει αυτών καθορίζουν την πολιτική τους. Ακόμα και οι Ευρωπαίοι εταίροι μας, οι οποίοι για άλλες περιπτώσεις είναι πολύ ευαίσθητοι, στην περίπτωση της Κύπρου ουσιαστικά περιορίζονται σε φραστική έκφραση αλληλεγγύης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η κατάσταση στο Κυπριακό είναι όντως όσο ποτέ άλλοτε κρίσιμη και η Τουρκία όσο ποτέ άλλοτε προκλητική. Σε αναμονή της παράνομης επίσκεψης του Τούρκου Προέδρου στην κατεχόμενη Κύπρο ανήμερα της επετείου της εισβολής και με τις πληροφορίες να εντείνονται για δημιουργία νέων τετελεσμένων στην Αμμόχωστο, επιβάλλεται να προβληματιστούμε για το τι κάνουμε τώρα. Ασφαλώς, είναι επιβεβλημένο και απαραίτητο να αντιδρούμε, να κινητοποιούμαστε, να κάνουμε διαβήματα, να απαιτούμε έμπρακτη αλληλεγγύη από τη διεθνή κοινότητα, για να τερματιστούν οι τουρκικές παρανομίες και προθέσεις στην Αμμόχωστο και όχι μόνο. Αυτό όμως δεν αρκεί. Ποτέ δεν ήταν αρκετό να περιοριζόμαστε στις καταγγελίες.

Η λύση δεν επιτυγχάνεται μόνο με την αντίδραση ούτε και με το να λέμε τι δε θέλουμε· οφείλουμε να λέμε ξεκάθαρα τι θέλουμε και όχι να μασούμε τα λόγια μας. Η λύση πάντοτε είχε ανάγκη πρωτοβουλιών, για να σπρώξουμε τα πράγματα προς τα μπροστά. Ούτε και σ' αυτό είχαμε συνέπεια και συνέχεια ως ελληνοκυπριακή πλευρά. Πολλές φορές στο παρελθόν περιμέναμε από άλλους να μας λύσουν το δικό μας πρόβλημα και δεν αναλάβαμε εμείς πρωτοβουλίες. Στα χέρια της Τουρκίας ασφαλώς βρίσκεται το κλειδί της λύσης, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι η ελληνοκυπριακή πλευρά δεν έχει ρόλο. Ρόλος της είναι να εξαντλεί με συγκεκριμένες πρωτοβουλίες κάθε δυνατότητα, να αξιοποιεί κάθε εργαλείο και κάθε συγκυρία, για να δημιουργεί δυναμική και να σπρώχνει προς τη λύση.

Αυτό οφείλουμε να κάνουμε και τώρα, ειδικά τώρα που η οριστική διχοτόμηση άμεσα μας απειλεί. Επιβάλλεται να αναλάβουμε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, οι οποίες αφενός θα αποκαταστήσουν την τρωθείσα αξιοπιστία της ελληνοκυπριακής πλευράς και αφετέρου θα αναιρέσουν τα ψευδοεπιχειρήματα της Τουρκίας και θα δημιουργηθεί πίεση, για να επανέλθει στη συμφωνημένη βάση λύσης.

Στον Πρόεδρο έχουμε καταθέσει συγκεκριμένη πρόταση από τον περασμένο Δεκέμβριο, η οποία στηρίζεται στη θέση του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ τόσο για την ανάγκη συνέχισης της διαπραγματευτικής διαδικασίας από εκεί που είχε μείνει στο Κραν Μοντανά όσο και για αξιοποίηση του φυσικού αερίου με τρόπο που να καταστεί καταλύτης για λύση. Δεν ισχυριζόμαστε ότι η πρότασή μας ως διά μαγείας θα λύσει τα προβλήματα. Αξίζει όμως τον κόπο να δοκιμάσουμε. Στο χέρι του Προέδρου είναι! Αυτός έχει την ευθύνη!

Είναι δυνατό η Τουρκία να εγκαταλείψει τις αδιάλλακτες θέσεις της; Είναι εφικτή η λύση με αυτή την Τουρκία και τον εγκάθετό της Τατάρ; Εάν εκ προοιμίου αποφασίσουμε ότι δεν πρόκειται να συνεργαστούν για

λύση, είναι σαν να αποφασίζουμε ότι δε θα κάνουμε τίποτα και αυτό βολεύει απόλυτα την τουρκική πλευρά. Αφού δεν κινηθήκαμε, ενόσω συνομιλητής μας ήταν ο Μουσταφά Ακιντζί, ας το επιχειρήσουμε έστω και τώρα. Άλλη επιλογή δεν έχουμε.

Κυρίες και κύριοι,

Πριν κατέλθω του βήματος, νιώθω την ανάγκη από μέρους του ΑΚΕΛ να απευθυνθώ στους πρόσφυγες, στους εγκλωβισμένους, στους τραυματίες, στους αιχμαλώτους του 1974, στους παθόντες, μα προπαντός στους συγγενείς των νεκρών και αγνοουμένων του δίδυμου εγκλήματος του 1974 και να εκφράσω τον σεβασμό και την αγάπη μας. Σεβασμό και ευγνωμοσύνη νιώθουμε προς τους ήρωες και όλους όσους αγωνίστηκαν για την απελευθέρωση της Κύπρου μας από τα δεσμά της αποικιοκρατίας, για την υπεράσπιση της ανεξαρτησίας και της δημοκρατίας στη χώρα μας, για την αντιμετώπιση του φασισμού, του εθνικισμού και της μισαλλοδοξίας, που τόσο πόνεσαν Ελληνοκυπρίους και Τουρκοκυπρίους. Και με αυτή την ευκαιρία απευθύνομαι στους συμπατριώτες μας Τουρκοκυπρίους. Μαζί να δώσουμε τον αγώνα, για να απελευθερώσουμε και να επανενώσουμε τον τόπο και τον λαό!

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Στεφάνου.

Τον λόγο έχει τώρα ο πρόεδρος του Δημοκρατικού Κόμματος κ. Νικόλας Παπαδόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ:

Εξοχότατε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Κυρία Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Συνήλθαμε σήμερα σ' αυτή την ειδική συνεδρία της Βουλής, για να καταδικάσουμε το εφιαλτικό πραξικόπημα, που μακάβρια προλόγισε τη βάρβαρη τουρκική εισβολή. Ο όλεθρος και η εθνική καταστροφή ήρθαν εκείνο το μαύρο πρωί της 15^{ης} Ιουλίου. Τα ερείπια του Προεδρικού Μεγάρου καταπλάκωσαν την καρδιά της Κύπρου και τα όνειρα του κυπριακού ελληνισμού. Η προδοσία του πραξικοπήματος ήταν ο εντεταλμένος προπομπός του εγκλήματος της εισβολής και η τουρκική εισβολή ήταν η φυσική συνέπεια της προδοσίας του πραξικοπήματος.

Τα δύο φοβερά εγκλήματα είναι αυτάδελφα και το ένα ήταν η αναπόφευκτη συνέπεια του άλλου. Οι σχεδιαστές των δύο εγκλημάτων γνώριζαν τη διασύνδεση. Κάποιοι αναφέρονται κατά καιρούς σε διχασμό και εμφύλιες διαμάχες. Όχι, ούτε διχασμός υπήρξε ούτε εμφύλια διαμάχη· προδοσία υπήρξε, συνωμότες και εγκέφαλοι εκτός Κύπρου, ουραγοί και ανεγκέφαλοι εντός Κύπρου. Αυτή είναι η πραγματική αλήθεια. Όλα τα άλλα δεν αποτελούν παρά απόπειρα εξαγνισμού και δικαίωσης των ενόχων.

Σήμερα όμως εμείς έχουμε χρέος να θυμηθούμε και για ακόμη μία φορά να τιμήσουμε τους γενναίους υπερασπιστές της δημοκρατίας και της νομιμότητας, τους ηρωικούς μαχητές της κυπριακής ελευθερίας. Έχουμε χρέος να θυμηθούμε για ακόμη μία φορά και να τιμήσουμε τα θύματα της εγκληματικής παρανομίας και τους νεκρούς του πραξικοπήματος και της εισβολής. Αυτούς που με αξιοπρέπεια και εθνική ανάταση αντιστάθηκαν στο πραξικόπημα και την τουρκική εισβολή, γνωρίζοντας ότι η αντίσταση ήταν μεν μάταιη αλλά η αξιοπρέπεια και το ήθος της αντίστασης επιβεβλημένα. Να θυμηθούμε και να τιμήσουμε αυτές τις χιλιάδες των αμάχων που εκδιώχθηκαν από τα σπίτια και τις περιουσίες τους. Έχουμε χρέος να θυμηθούμε για ακόμη μία φορά και να τιμήσουμε τον Εθνάρχη Μακάριο, τον άνθρωπο, τον αρχιεπίσκοπο, τον Πρόεδρο, που ενσάρκωσε τις ελπίδες των Ελλήνων Κυπρίων και συμβόλιζε τους πιο ωραίους και αξιοπρεπείς αγώνες της πατρίδας μας. Παραμένει το ανθρώπινο δράμα των αγνοουμένων προς όνειδος της ανθρωπότητας και του Τούρκου κατακτητή.

Το μεγάλο δράμα της Κύπρου, που άρχισε τα ξημερώματα του μαύρου Ιούλη του 1974, συνεχίζεται για σαράντα επτά ολόκληρα χρόνια. Με ανοιχτές και επώδυνες ακόμη τις πληγές. Με πρόσφυγες, αγνοουμένους και εγκλωβισμένους. Με σκλαβωμένα χωριά και πόλεις. Με στρατό κατοχής και εποίκους. Με σφετερισμό των περιουσιών μας και καταστροφή της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Με τη μισή Κύπρο να βανδαλοκρατείται αναίσχυντα και την άλλη μισή να απειλείται ασύστολα. Και με ασίγηστη την αγωνία για το αύριο, για το μέλλον του λαού και του τόπου μας.

Δηλώνουμε από αυτό το επίσημο βήμα της Βουλής των Αντιπροσώπων ότι ούτε δύο κράτη αποδεχόμαστε ως λύση ούτε λύση με κυριαρχική ισότητα, που παραπέμπει σε συνομοσπονδία, ούτε δυο αυτοδιοικούμενες περιοχές ούτε αναβάθμιση του ψευδοκράτους και αποαναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Αν κάποιος έχει συμφιλιωθεί με την ιδέα της κατοχής και τον κατακτητή, εμείς δε συμφιλιωνόμαστε. Αν κάποιος αποδέχεται τα τελεσμένα, εμείς δεν τα αποδεχόμαστε. Ούτε αποδεχόμαστε το επιχείρημα ότι ο χρόνος εργάζεται εναντίον μας και άρα πρέπει να δεχτούμε ό,τι μας δίνεται.

Αυτή δεν είναι παρά μία έμμεση παρότρυνση να δεχτούμε τα τετελεσμένα της κατοχής, για να αποτρέψουμε δήθεν τα χειρότερα. Αλλά τα χειρότερα είναι η οποιαδήποτε λύση. Τα χειρότερα είναι μια ετοιμόρροπη διευθέτηση, που θα μας οδηγήσει σε νέες περιπέτειες. Τα χειρότερα είναι η τουρκοποίηση της Κύπρου με δική μας υπογραφή. Ξέρουμε ότι η τελική λύση θα είναι λύση ανάγκης και συμβιβασμού και θα συνεπάγεται τίμημα, δεν μπορεί όμως να καλείται το θύμα να καταβάλει εξ ολοκλήρου το τίμημα και ο θύτης να επιβραβεύεται για το έγκλημά του.

Η λύση που ζητούμε και επιδιώκουμε δεν είναι λύση που ωφελεί μόνο εμάς. Θέλουμε μία λύση που θα κατοχυρώνει τα ανθρώπινα δικαιώματα ολόκληρου του κυπριακού λαού, θα ωφελεί και τους συμπατριώτες μας Τουρκοκυπρίους, οι οποίοι είναι και αυτοί μέρος του λαού μας και θύματα της τουρκικής επεκτατικότητας. Επιδιώκουμε μία λύση σύμφωνα με τις αποφάσεις του Εθνικού Συμβουλίου και τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο και μέσα σε αυτές τις βάσεις επιζητούμε λύση λειτουργική και βιώσιμη. Λύση στη βάση της διζωνικής δικαιοσύνης ομοσπονδίας με το σωστό όμως περιεχόμενο. Όχι μια λύση συνομοσπονδίας δυο κρατών που απλώς θα επιχειρεί να συγκαλύψει τη διχοτόμηση της πατρίδας μας.

Αυτοί οι προσδιορισμοί δεν είναι κενοί, είναι η ουσία του προβλήματος. Γιατί σίγουρα μόνο μία λειτουργική και βιώσιμη λύση μπορεί να διασφαλίσει αυτές τις ουσιαστικές προϋποθέσεις. Μία λύση που θα επαναφέρει την επανένωση του χώρου, της κοινωνίας, της οικονομίας, των θεσμών, των ανθρώπων, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων.

Κυρία Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Το Κυπριακό βρίσκεται σήμερα εγκλωβισμένο σε αποτυχημένες πολιτικές που οδηγούν στη διχοτόμηση. Ο λαός μας βρίσκεται σε πλήρη σύγχυση, αγωνιά και διερωτάται «πού πάμε». Δυστυχώς, η απουσία στρατηγικής επιτείνει τη σύγχυση και συσκοτίζει την κατάσταση. Τονίζεται πως οι αλλοπρόσαλλες υποχωρήσεις στην απουσία στρατηγικής δεν αποτελούν τακτική αλλά άτακτη συνθηκολόγηση. Ο λαός αυτός αξίζει μια καλύτερη τύχη. Δε σώζεται ένας λαός με παθητικότητα και μοιρολατρία. Μπορεί όμως να διασωθεί με διαχρονική πάλη, με την καθολική και αδιάσπαστη ενότητα του λαού, του ίδιου λαού που, όταν χρειάζεται, απαντά και με ένα βροντερό «όχι» στα άνομα σχέδια δικών μας και ξένων.

Σ' εμάς εναπόκειται να καθορίσουμε την πολιτική μας, να υιοθετήσουμε την αναγκαία στρατηγική που θα επιφέρει την επιβίωσή μας. Η Τουρκία δεν είναι αήττητη και ασφαλώς υπάρχουν δυνατότητες ανακοπής της τουρκικής επέλασης. Αρκεί να πιστέψουμε. Αρκεί Λευκωσία και Αθήνα να αξιοποιήσουν όλες τις δυνατότητες που προσφέρονται, να αναζητήσουν και να ενισχύσουν όλα τα ερείσματα ισχύος που διαθέτουν.

Κυρία Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Το μυαλό μας, η σκέψη μας, το ενδιαφέρον μας, η καρδιά μας στρέφεται αυτές τις μέρες στην κατεχόμενη Αμμόχωστο, όπου βριαλά αναμένεται να πέσει η σκιά του νεοσουλτάνου της Άγκυρας. Η πανηγυρική φιέστα που θα πραγματοποιηθεί ανήμερα της επετείου της βάρβαρης εισβολής με εξαγγελίες νέων τετελεσμένων δεν προσβάλλει μόνο εμάς τους Ελληνοκυπρίους, δεν προσβάλλει μόνο τον ανθρώπινο πολιτισμό· προσβάλλει πρωτίστως τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών και τον ίδιο τον γενικό γραμματέα, τον θεματοφύλακα των αρχών, των αξιών του διεθνούς οργανισμού, τον εξ ορισμού εκφραστή της τήρησης και εφαρμογής των ψηφισμάτων των Ηνωμένων Εθνών. Αντίθετα, με την πολιτική των ίσων αποστάσεων δυστυχώς συνεχίζει να ενθαρρύνει τον θύτη και να καταδικάζει το θύμα. Προσβάλλει και ταπεινώνει την Ευρωπαϊκή Ένωση με τις ασθμαίνουσες και υποτονικές παραινέσεις προς την Τουρκία. Η αλληλεγγύη των λαών της Ευρώπης δεν μπορεί να εξαντλείται σε διακηρύξεις αρχών, αλλά πρέπει να συνοδεύεται και με πράξεις συμπαράστασης.

Κατανοούμε και συμμεριζόμαστε τον πόνο και την πικρία των Αμμοχωσπιανών. Δεν πρέπει όμως να επιτρέψουμε στον Ερντογάν να μας διχάσει. Δεν αποδεχόμαστε ότι εκείνος θα αποφασίσει ποιος έχει το δικαίωμα να κατοικεί στην Αμμόχωστο. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε στην Τουρκία να δημιουργήσει νέα τετελεσμένα στην περικλειστή περιοχή των Βαρωσίων. Η απάντησή μας πρέπει να είναι άμεση και αποφασιστική. Πρέπει να εξαντλήσουμε κάθε μέσο στη διάθεσή μας, έτσι ώστε αυτή η απάντηση να είναι και αποτελεσματική και αποφασιστική. Αυτή είναι η ώρα να υπερασπιστούμε επιτέλους τα εθνικά μας δίκαια. Αυτή είναι η ώρα να πονέσει η Τουρκία. Αλλιώς θα πονέσουμε μόνο εμείς. Και αν όχι τώρα, τότε;

Κυρία Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ο Ελληνισμός της Κύπρου κινδυνεύει σήμερα όσο ποτέ προηγουμένως στην τρισεπταετή ιστορία του. Ο αγώνας είναι δύσκολος. Σε αυτό τον αγώνα δεν περισσεύει κανείς. Είμαστε πολύ λίγοι, για να αντέχουμε τη διαίρεση, και αρκετά πολλοί, για να μπορούμε ενωμένοι να πετύχουμε. Σε αυτές τις κρίσιμες ώρες που περνά ο τόπος μας η επιλογή μας είναι να υποταχθούμε όλοι στον κοινό αγώνα. Για να στεριώσει η ελπίδα της δικαίωσης. Για να παλέψουμε για την απελευθέρωση της πατρίδας μας. Για να διασώσουμε τον βασανισμένο λαό μας. Ο

αγώνας είναι δύσκολος, ο αγώνας όμως συνεχίζεται, γιατί ο αγώνας για την ελευθερία είναι η μόνη επιλογή που έχουμε μπροστά μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ευχαριστώ, κύριε Παπαδόπουλε.

Τον λόγο έχει τώρα, αντιλαμβάνομαι, ο κ. Παπαγιάννης εκ μέρους του ΕΛΑΜ.

ΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ:

Κύριε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Κυρία Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Συμπληρώνονται φέτος σαράντα επτά χρόνια από τον μαύρο Ιούλη του 1974.

Η διχόνοια, τα χρόνια που προηγήθηκαν, το πραξικόπημα και η αδελφοκτόνος διαμάχη οδήγησαν την πατρίδα μας στη μεγαλύτερη καταστροφή που έζησε μέχρι σήμερα.

Ως κίνημα πιστεύουμε ακράδαντα ότι ο μαρτυρικός λαός μας, αλλά και ολόκληρος ο ελληνισμός δικαιούνται να γνωρίζουν την πάσαν αλήθεια για τα όσα συνέβησαν εκείνες τις μέρες και να βοηθήσουν τις νεότερες γενιές, για να μην επαναλάβουν τα ίδια τραγικά λάθη. Το ποιοι ευθύνονται, ποιοι διέπραξαν λάθη, ποιοι παρέλειψαν να πράξουν το καθήκον τους και κυρίως γιατί οι κυβερνήσεις μετά το '74 δεν οδήγησαν κανέναν υπεύθυνο στη δικαιοσύνη θα πρέπει να εξεταστεί εις βάθος. Το γιατί οι κορυφαίοι χουντικοί αξιωματικοί, όπως ο Μπονάνος, ο Αραπάκης, ο Παπανικολάου και ο Ιωαννίδης, δεν οδηγήθηκαν σε δικαστήρια για το έγκλημα της Κύπρου. Το ότι ο Φάκελος της Κύπρου, που είδε εν μέρει τη δημοσιότητα, είναι ελλιπής, καθώς παραμένουν στα συρτάρια της ελληνικής Βουλής φάκελοι για το τι έχει συμβεί και κάποιοι άλλοι φάκελοι έχουν ως διά μαγείας εξαφανιστεί.

Στις 20 του Ιούλη λοιπόν το 1974 η Τουρκία έθεσε σε εφαρμογή τα σχέδιά της που προετοίμαζε επί σειρά ετών εις βάρος του λαού μας. Οι ορδές του Αττίλα εισβάλλουν στο νησί μας και σκορπούν τον όλεθρο στο πέρασμά τους. Χιλιάδες οι νεκροί και οι αγνοούμενοι, εκατοντάδες χιλιάδες οι άνθρωποι που πήραν τον δρόμο της προσφυγιάς.

Πολλά καλοκαίρια πέρασαν και από τότε το φωταγωγημένο σύμβολο της ντροπής στον Πενταδάκτυλο θυμίζει ότι ο κατακτητής δεν έχει αλλάξει πρόσωπο. Αυτή ακριβώς την ώρα ο "Αττίλας 3" είναι σε εξέλιξη. Οι Τούρκοι εποικίζουν την Αμμόχωστο και μιλούν πλέον ξεκάθαρα για λύση δύο κρατών.

Ποια είναι η δική μας αντίδραση; Θα επιτρέψουμε κατά παράβαση όλων των ψηφισμάτων την απώλεια της βασιλεύουσας; Θα γίνουμε ακόλουθοι των εξελίξεων και των «θέλω» του Ερντογάν; Επειδή έχουμε αργήσει, πρέπει να αντιληφθούμε ότι, παρ' όλο που η πολιτική είναι μία μεταβαλλόμενη κατάσταση, δε μας έχουν μείνει άλλα περιθώρια. Με την ανάλογη στρατηγική και ενεργώντας άμεσα, πρέπει να ανατρέψουμε τους σχεδιασμούς της Αγκυρας και να σηκώσουμε επιτέλους ανάστημα. Αν οι θέσεις μας για την πλειοψηφία της πολιτικής σκηνής πριν από λίγο καιρό έμοιαζαν ακραίες, άραγε σήμερα, και με τις εξελίξεις που έχουμε ενώπιόν μας, πόσο ακραία είναι το γεγονός ότι πρέπει να πάρουμε μέτρα; Πόσο ακραίο ακούγεται ότι πλέον δεν έχουμε περιθώρια κατευνασμού;

Η δική μας πρόταση είναι κατατεθειμένη και την επαναλαμβάνουμε: Πρέπει άμεσα η Κυπριακή Δημοκρατία να θέσει σε όλα τα διεθνή φόρα και την Ευρωπαϊκή Ένωση το ζήτημα των κυρώσεων προς την Τουρκία, όπως για παράδειγμα το εμπάργκο όπλων από την Ευρωπαϊκή Ένωση και η αποκοπή της οποιασδήποτε χρηματοδότησης. Από τη στιγμή που η Αγκυρα θέτει θέμα δύο κρατών και εποικισμό της Αμμοχώστου, οφείλουμε να αξιώσουμε την αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας ως του μοναδικού αναγνωρισμένου κράτους στο νησί βάσει της Αντιδήλωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης του 2005. Αν δεν το πράξουμε τώρα, πότε ακριβώς θα το κάνουμε; Όταν θα έχουμε νέα τετελεσμένα στο Κυπριακό, νέες αποφάσεις από τον Ερντογάν και θα βλέπουμε για το τι μέλλει γενέσθαι στην πατρίδα μας; Πότε θα αντιληφθείτε ότι, ακόμα και αν όλοι οι ξένοι μάς γυρίσουν την πλάτη, ακόμα και αν βρισκόμαστε στο παρά πέντε μιας τόσο σοβαρής εξέλιξης, παραμένουμε το μοναδικό αναγνωρισμένο κράτος που έχει κυριαρχικά δικαιώματα και έχουμε την απόλυτη εξουσία στη λήψη της οποιασδήποτε απόφασης;

Γι' αυτό λοιπόν, έστω και την υστάτη, καλούμε την κυβέρνηση όπως προχωρήσει στο άμεσο κλείσιμο των οδοφραγμάτων, στην ανάκληση των ταυτοτήτων και των διαβατηρίων από τους Τουρκοκυπρίους, ξεκινώντας από τους ψευδοαξιωματούχους. Καλούμε την κυβέρνηση στην άμεση αλλαγή της συμφωνίας της Πράσινης Γραμμής και στη μονομερή άσκηση βέτο σε ό,τι αφορά τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις της Τουρκίας.

Έχουν περάσει σαράντα επτά χρόνια. Είναι πολλά, για να αναλογιστούμε τα λάθη μας ως πολιτική ηγεσία, είναι όμως πολύ λίγα, για να ξεχάσουμε και να παραδοθούμε. Σήμερα μακριά από μικροπολιτικές σκέψεις κλίνουμε ευλαβικά το γόνο στους αθάνατους νεκρούς μας, με την υπόσχεση ότι δε θα είμαστε η τελευταία γενιά Ελλήνων της Κύπρου. Ενωμένοι λοιπόν ως λαός μπορούμε να αντιμετωπίσουμε κάθε πρόκληση. Το ένδοξο

παρελθόν μας το αποδεικνύει και έφτασε πλέον η ώρα να προχωρήσουμε στην πρακτική επαναφορά του ενιαίου αμυντικού δόγματος μεταξύ Ελλάδας και Κύπρου ασκώντας όλες τις απαραίτητες ενέργειες. Κανένας δε θα διεκδικήσει το οτιδήποτε για εμάς, αν εμείς οι ίδιοι δε σηκώσουμε κεφάλι. Η ιστορία μας, οι νεκροί μας και οι επόμενες γενιές το απαιτούν!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ πολύ.

Παρακαλώ τον κ. Μαρίνο Σιζόπουλο, πρόεδρο του Κινήματος Σοσιαλδημοκρατών ΕΔΕΚ, να καταθέσει τη δική του ομιλία.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΖΟΠΟΥΛΟΣ:

Εξοχότατε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Κυρία Πρόεδρε της Βουλής,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Φίλες και φίλοι υπουργοί,

Η φετινή επετειακή ολομέλεια του σώματος για απότιση φόρου τιμής στους υπερασπιστές της Δημοκρατίας και της συνταγματικής νομιμότητας σηματοδοτείται από δύο γεγονότα. Το πρώτο αφορά τις έκνομες δραστηριότητες της κατοχικής Τουρκίας, που με προμετωπίδα το κατοχικό καθεστώς προωθεί τον εποίκισμό της πόλης της Αμμοχώστου σε μια προσπάθεια περαιτέρω αναβάθμισης των επεκτατικών της στόχων. Το δεύτερο τη βιολογική απουσία για πρώτη φορά από το 1974 του Βάσου Λυσσαρίδη, του ηγέτη της αντίστασης ενάντια στα προδοτικά σχέδια της χούντας των Αθηνών, της παράνομης δράσης της ΕΟΚΑ Β΄, του πραξικοπήματος της 15^{ης} Ιουλίου και των εθνοκτόνων σχεδίων που ακολούθησαν με επιστέγασμα το Σχέδιο Γκιουνές.

Όταν η κατάσταση με ευθύνη του κατακτητή κλιμακώνεται επικίνδυνα και προσλαμβάνει ιδιαίτερα απειλητικές διαστάσεις, αξιοποιώντας την ουδετερότητα του διεθνούς παράγοντα, η Κυπριακή Δημοκρατία ως κράτος μέλος της ΕΕ δεν είναι δυνατό να προχωρεί σε συστηματικές και μόνιμες υποχωρήσεις.

Η συνεχιζόμενη δοκιμασία του λαού μας και οι κίνδυνοι που ελλοχεύουν από την επεκτατική πολιτική της Τουρκίας, όπως πολλές φορές τονίσαμε, επιβάλλουν αναθεώρηση τακτικής. Η συνέχιση μιας τακτικής που για σαράντα επτά χρόνια αποδείχθηκε αναποτελεσματική -μετάτρεπε το Κυπριακό από διεθνές πρόβλημα εισβολής και κατοχής σε θέμα διακοινοτικής διευθέτησης, νομιμοποιεί σταδιακά τον εποίκισμό και κατοχυρώνει στους παράνομους σφετεριστές των περιουσιών μας τον πρώτο λόγο στη χρήση, οδηγεί σε φυλετικό και γεωγραφικό διαχωρισμό του λαού, παραβιάζοντας πολιτικά και ανθρώπινα δικαιώματα μεγάλου μέρους του πληθυσμού, και επιχειρεί να κατοχυρώσει επικυριαρχικά δικαιώματα στην Τουρκία σε ολόκληρη την κυπριακή επικράτεια- δεν πρόκειται να φέρει τη λύση ένα βήμα πιο κοντά. Θα φέρει τη νομιμοποίηση της διχοτόμησης ένα βήμα πιο κοντά. Δεν μπορεί να συντηρούνται προσδοκίες με ψευδαισθήσεις και τη φρούδα ελπίδα ότι ο κατακτητής επιτέλους θα δείξει καλή θέληση λόγω των δικών μας υποχωρήσεων.

Η 15^η και η 20^η Ιουλίου του 1974 ήταν οι δύο φάσεις του ίδιου εγκληματικού σχεδίου, το οποίο είχε εκκολληθεί από τους νατοϊκούς κύκλους και υλοποιήθηκε με τη συνεργασία Ελλήνων πολιτικών και στρατιωτικών και δυστυχώς τη συνδρομή Κυπρίων συνοδοιπόρων. Ήταν το αποκορύφωμα μιας δεκαετούς συνωμοσίας η οποία αποσκοπούσε στην κατάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας και την επιβολή διχοτομικής λύσης, την οποία η Τουρκία αξιοποιούσε για την επιβολή αρχικά της διζωνικής δικαιοδικής ομοσπονδίας, με πληθυσμό και γεωγραφικό διαχωρισμό όπως υπάρχουν σε έγγραφα επίσημα της δεκαετίας του '60 και τελικό στόχο την πλήρη ενσωμάτωση της Κύπρου στην Τουρκία, όπως προνοεί το σχέδιο επανάκτησης της Κύπρου του 1957.

Η εφαρμογή του σχεδίου άρχισε με την τουρκοανταρσία του 1963. Ακολούθησε το διχοτομικό Σχέδιο Άτσεσον τον Αύγουστο του 1964. Το πρώτο σχέδιο πραξικοπηματικής ανατροπής του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου την άνοιξη του 1965. Το φιάσκο της Κοφίνου τον Νοέμβριο του 1967 και την αποχώρηση της ελληνικής μεραρχίας. Η ίδρυση της τρομοκρατικής οργάνωσης «Εθνικό Μέτωπο» το 1969 και η δολοφονική απόπειρα εναντίον του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου τον Μάρτιο του 1970. Συνεχίστηκε με την ίδρυση της παράνομης οργάνωσης ΕΟΚΑ Β΄ τον Αύγουστο του 1971, τη Ρηματική Διακοίνωση της χούντας τον Ιανουάριο του 1972 και το ματαιωθέν πραξικόπημα του Φεβρουαρίου του 1972, για να ολοκληρωθεί με το προδοτικό πραξικόπημα της 15^{ης} Ιουλίου και την τουρκική εισβολή της 20^{ης} Ιουλίου του 1974. Τα αποτελέσματα αυτής της συνωμοσίας επιχειρήθηκε να νομιμοποιηθούν στο όνομα της διζωνικής δικαιοδικής ομοσπονδίας το 2004 με το Σχέδιο Ανάν, το οποίο ο λαός μας με υπευθυνότητα απέρριψε διασώζοντας ουσιαστικά την Κυπριακή Δημοκρατία.

Για την ΕΔΕΚ, τους εδεκίτες, τον ιδρυτή και ιστορικό της ηγέτη Βάσο Λυσσαρίδη σε αυτή τη διαδρομή δεν υπήρξαν διλήμματα. Από την πρώτη στιγμή αναμετρήθηκαν με τη συνωμοσία και την παρανομία. Δεν επέλεξαν

την εύκολη λύση είτε της συμπίρευσης είτε της επιτήδειας ουδετερότητας, για να εξασφαλίσουν εύνοια και λάφυρα. Οργανωμένα και συντεταγμένα αντέδρασαν στις συνωμοσίες με στόχο τη ματαίωσή τους.

Και είναι καλά να γνωρίζουμε, 15 Ιουλίου του 1974, τέτοιες ώρες πού ήταν οι δεκίτες: στο άνοιγμα του Κολοκάση, στην Αρχιεπισκοπή, στο Καίμακλί, στη Σολιά, δίνοντας μάχη εναντίον του πραξικοπήματος. Οι δεκίτες, όπως και τότε έτσι και τώρα, θα συνεχίσουμε τον αγώνα των νεκρών και όχι μόνο συναγωνιστών μας, του Κόκου Φωτίου, του Δώρου Λοΐζου, του Φειδία Στόκκου, του Σολωμού, του Μένοικου και τόσων άλλων, με κάθε νόμιμο και δημοκρατικό τρόπο, για να προστατεύσουμε τους δημοκρατικούς θεσμούς και την κοινωνία μας από έκνομες δραστηριότητες, να εξαλείψουμε κάθε προσπάθεια συγκαλυμμένης ή όχι παραπλάνησης του λαού μας, να προστατεύσουμε την κρατική μας οντότητα και να διεκδικήσουμε λύση που να απαλλάσσει την πατρίδα μας από την κατοχή. Λύση η οποία να κατοχυρώνει ένα κράτος, έναν λαό και να ενισχύει τη συνεργασία των νόμιμων κατοίκων για τη διαμόρφωση του κοινού μας μέλλοντος.

Μόνο η ιστορική αυτογνωσία, η σωστή διεκδίκηση των δικαίων μας και η αγωνιστικότητα μπορούν να διορθώσουν την πορεία μας, να ανατροφοδοτήσουν τους στόχους μας. Ο ραγιαδισμός, ο ευσεβοποθισμός και η ηττοπάθεια μόνο σε καταστροφική πορεία μπορούν να μας οδηγήσουν. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να είμαστε η τελευταία γενιά Ελλήνων σε αυτή τη μαρτυρική γη.

Στο όνομα των νεκρών, αλλά και των ζώντων αγωνιστών της δημοκρατικής αντίστασης, τους οποίους τιμούμε σήμερα, στο όνομα των χιλιάδων επώνυμων και ανώνυμων ηρώων της κυπριακής ελευθερίας, στα αθάνατα θύματα και τους παθόντες της τουρκικής θηριωδίας, οφείλουμε να προστατεύσουμε και να ενισχύσουμε την Κυπριακή Δημοκρατία. Η Κυπριακή Δημοκρατία ιδρύθηκε και διατηρήθηκε με θυσίες και αίμα ηρώων. Θα αγωνιστούμε, για να την παραδώσουμε στις μελλοντικές γενιές και πάλι ελεύθερη και δημοκρατική, όπως την οραματίστηκαν και για την πραγματοποίησή της αγωνίστηκαν μέχρι την τελευταία τους πνοή οι ήρωες που σήμερα τιμούμε. Αυτή είναι και η καλύτερη υπόσχεση που μπορούμε να τους δώσουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Σιζόπουλε.

Ο πρόεδρος της Δημοκρατικής Παράταξης κ. Μάριος Καρογιάν έχει τώρα τον λόγο.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΡΟΓΙΑΝ:

Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,

Κυρία Πρόεδρε της Βουλής των Αντιπροσώπων,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ακόμη ένας Ιούλης, ο τεσσαρακοστός έβδομος στη σειρά, μας θυμίζει αυτές τις μέρες τη μεγάλη τραγωδία του 1974. Ένας ακόμα Ιούλης, ο πιο αδυσώπητος μήνας στη σύγχρονη κυπριακή ιστορία, μας θυμίζει εκείνη τη μεγάλη διπλή τραγωδία, αλλά παράλληλα μας υπενθυμίζει και το χρέος μας. Το χρέος μας προς την πατρίδα, το χρέος μας προς τους νεκρούς μας, αλλά και το χρέος μας προς τις μελλούμενες γενεές. Πώς αλήθεια μπορούμε να ξεχάσουμε, όταν οι πληγές που προκάλεσε εκείνο το δίδυμο έγκλημα παραμένουν ακόμα αιμάσσουμες και ανεπούλωτες;

Είμαστε εδώ, για να αποτίνουμε φόρο τιμής στους ήρωες και τους μάρτυρές μας, στους υπερασπιστές και προασπιστές της δημοκρατίας, της ελευθερίας και της νομιμότητας. Τιμούμε τον αειμνηστο εθνάρχη Μακάριο, που ήταν ο κύριος στόχος των πραξικοπηματιών. Τιμούμε τους αγώνες του και την ανεκτίμητη προσφορά του προς την πατρίδα. Τιμούμε τους γενναίους υπερασπιστές της ελευθερίας και της πατρίδας, που έπεσαν μαχόμενοι, πολεμώντας τις ορδές του Απίλα. Τιμούμε τους αγνοούμενούς μας, τους παθόντες, τους εγκλωβισμένους, τις δεκάδες χιλιάδες των προσφύγων μας. Ανήμερα της θλιβερής επετείου του προδοτικού πραξικοπήματος οφείλουμε να μη λησμονούμε ποτέ ότι τα ύψιστα αγαθά της δημοκρατίας και της ελευθερίας δε χαρίζονται· κερδίζονται με αγώνες και θυσίες.

Αυτές τις μέρες παράλληλα με τις εκδηλώσεις τιμής και μνήμης καλούμαστε να κάνουμε και τον απολογισμό μας. Την αυτοκριτική μας. Με θάρρος και εντιμότητα. Με καθαρότητα σκέψης, αλλά και ειλικρίνεια θα πρέπει να διερωτηθούμε: Κάναμε όσα πρέπει; Μήπως μπορούσαμε να κάνουμε περισσότερα; Πρέπει να παραδεχτούμε ότι στην πορεία των σαράντα επτά χρόνων από το δίδυμο έγκλημα του Ιούλη του 1974 κάναμε λάθη, είχαμε παραλείψεις, δε διαγνώσαμε ή δεν προβλέψαμε ορθά τις τουρκικές προθέσεις και κινήσεις και κάποιες στιγμές χάσαμε τον προσανατολισμό μας.

Οι καιροί ου μενετοί. Πρέπει να ανασκουμπωθούμε. Πρέπει να συνεννοηθούμε μεταξύ μας και να συμφωνήσουμε ποια θα είναι η παραπέρα πορεία μας. Πρέπει να δώσουμε μια νέα προοπτική στον αγώνα και τις διεκδικήσεις μας. Μπορεί τα σαράντα επτά χρόνια να είναι πολλά. Και είναι. Αλίμονο όμως, εάν χάσουμε την πίστη στο δίκαιο του αγώνα μας. Αν κουραστούμε, αν απογοητευτούμε, αν απελπιστούμε, αν λιποψυχήσουμε. Σίγουρα, δεν είναι εύκολος ο αγώνας μας. Ουδέποτε ήταν. Όμως, κανένας δεν πρόκειται να

μας προσφέρει την ελευθερία και τα δικαιώματά μας, αν εμείς οι ίδιοι δε συνεχίσουμε να τα διεκδικούμε με σθένος, αποφασιστικότητα και διεκδικητικό ρεαλισμό.

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρία Πρόεδρε,

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Δεν έχω τον χρόνο και ούτε προσφέρεται σήμερα να επαναλάβω τι ζητούμε και τι απαιτούμε από τον διεθνή παράγοντα και γενικά από τους ξένους. Ούτε θα επισημάνω και θα αναλύσω την τουρκική στρατηγική στο Κυπριακό και την τουρκική αδιαλλαξία και επιθετικότητα. Σήμερα θέλω να σταθώ στο τι κάνουμε, στο τι πρέπει εμείς να κάνουμε. Σήμερα οφείλουμε να επικεντρωθούμε στο δικό μας καθήκον, στις δικές μας ευθύνες.

Τα τελευταία χρόνια οι συνεχείς πολιτικές και κομματικές έριδες και αντιπαραθέσεις, αλλά και η κατίσχυση ανεδαφικών και θυμικών θέσεων και προσεγγίσεων έχουν κατακερματίσει το μέτωπο του αγώνα μας και έχουν ναρκοθετήσει τη συλλογική διεκδίκηση των δικαίων μας και τη διαχείριση των κορυφούμενων απειλών και των κινδύνων που αντιμετωπίζει η πατρίδα μας. Αλήθεια, με ποια προοπτική, με ποια προσδοκία και ποια ελπίδα μπορούμε να δώσουμε τις μάχες μας και να τις κερδίσουμε, όταν, αντί να σταθούμε μονιασμένοι απέναντι στον Τούρκο κατακτητή, οχυρωνόμαστε στα ιδιαίτερα κομματικά μας οχυρά και κάστρα και πολεμούμε αλλήλους;

Η τουρκική επιθετικότητα και αλαζονεία, όπως εκφράζεται τα τελευταία χρόνια, και τώρα οι τουρκικές στοχεύσεις και μεθοδεύσεις για το άνοιγμα της πόλης της Αμμοχώστου υπαγορεύουν άμεση, αποφασιστική και αποτελεσματική αντίδραση. Η Κύπρος κινδυνεύει. Κινδυνεύουμε να χάσουμε οριστικά τη μισή μας πατρίδα και δυστυχώς δείχνουμε ανήμποροι να αντιδράσουμε αποτελεσματικά. Δε συμφωνούμε καν στα αυτονόητα και στη βάση λύσης του Κυπριακού, που δεν είναι άλλη από τη λύση διζωνικής δικαιοδικής ομοσπονδίας, όπως αυτή περιγράφεται στα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών, που αποτελεί τον κορυφαίο ιστορικό συμβιβασμό της πλευράς μας.

Την ίδια ώρα που κάποιοι από εμάς ρίχνουν νερό στον μύλο της Τουρκίας, υποβάλλοντας ιδέες εκτός των παραμέτρων και του πλαισίου λύσης των Ηνωμένων Εθνών, αναμένουμε από τους ξένους και τα Ηνωμένα Έθνη να επιμείνουν στις αρχές του Διεθνούς Δικαίου! Βέβαια, θα πρέπει να ειπωθεί ότι τα Ηνωμένα Έθνη και η διεθνής κοινότητα επιμένουν να παίζουν τον ρόλο του Πόντιου Πιλάτου. Τα παγκόσμια οικονομικά, γεωστρατηγικά και γεωπολιτικά συμφέροντα επικρατούν έναντι του Διεθνούς Δικαίου και της διεθνούς ηθικής, γεγονός που αποθρασύνει ακόμη περισσότερο την Άγκυρα.

Αυτή ειδικότερα την περίοδο η Τουρκία επιχειρεί να υπαγορεύσει και να επιβάλει τους δικούς της όρους, τόσο σε ό,τι αφορά τη μορφή και το περιεχόμενο της λύσης του Κυπριακού όσο και τον ρόλο της στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και όχι μόνο. Μιλά απροκάλυπτα για λύση δύο κρατών, δύο λαών, δύο εθνών, δύο θρησκειών και ανερευθρίαστα παρουσιάζει τη συνομοσπονδία ως δήθεν μεγάλη και έσχατη υποχώρηση εκ μέρους της. Επιμένει σε τουρκικές εγγυήσεις και μονομερή επεμβατικά δικαιώματα. Συνεχίζει τον σφετερισμό των ελληνοκυπριακών περιουσιών, τη βεβήλωση των θρησκευτικών μας μνημείων και το ολοκληρωτικό εθνικό ξεκαθάρισμα των κατεχόμενων περιοχών μας. Εσχάτως, στην περίπτωση της περικλειστής πόλης της Αμμοχώστου, επιχειρεί να μεταβάλει το status quo, να δημιουργήσει νέα τετελεσμένα επί του εδάφους και να διχάσει τους κατοίκους της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η ευθύνη για τη διαχείριση του Κυπριακού, για την αναζωογόνηση των ελπίδων και των προσδοκιών του κυπριακού λαού, είναι βαρύτερη, το ιστορικό μας χρέος τεράστιο. Ούτε οι ώμοι του ενός ούτε οι ώμοι των ολίγων μπορούν να το σηκώσουν, χρειάζονται οι ώμοι όλων, χρειάζεται σοφία, σύνεση, προσήλωση σε αρχές, καθώς και εξεύρεση των πιο αποτελεσματικών τρόπων ενίσχυσης της υπόστασης της Κυπριακής Δημοκρατίας και της γεωπολιτικής της αξίας. Είμαστε υπόλογοι έναντι των προγόνων μας, αλλά και έναντι αυτών που θα έλθουν μετά από εμάς σε αυτή τη γη να συνεχίσουμε τον αγώνα για την απελευθέρωση και την επανένωση της πατρίδας μέχρι την τελική δικαίωση. Έχουμε χρέος έναντι της ίδιας της ιστορίας να παραδώσουμε στις επόμενες γενιές μια ελεύθερη, ενωμένη και δημοκρατική Κύπρο. Αυτό το χρέος δεν μπορούμε, αλλά ούτε και έχουμε το δικαίωμα να το αφήσουμε ανεκπλήρωτο. Όπως μας προμήνυσε ο Κώστας Μόντης: «όμως αυτός [ο Πενταδάκτυλος] είν' εκεί απέναντί μας [...] και μας ρωτά: "Λοιπόν";».

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Καρογιάν.

Τελευταίος ομιλητής ο πρόεδρος του Κινήματος Οικολόγων-Συνεργασία Πολιτών κ. Χαράλαμπος Θεοπέμπτου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΘΕΟΠΕΜΠΤΟΥ:

Κυρία και κύριε Πρόεδρε,

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Αγαπητοί προσκεκλημένοι,

Το καλοκαίρι του 1973 κατατάγηκα στον στρατό και μετά από πολύ καψόνι και ξύλο κατέληξα στον Πενταδάκτυλο πάνω από τη Λάππηθο. Το πρωί της Δευτέρας στις 15 Ιουλίου του 1974 και μετά από την πρωινή αναφορά οι αξιωματικοί μαζεύτηκαν γύρω από το ραδιόφωνο και περίμεναν. Ήξεραν τι επρόκειτο να γίνει. Ακούσαμε τότε στο ραδιόφωνο να λέει «Ο Μακάριος είναι νεκρός». Λίγες μέρες μετά άρχισε να καίγεται η βόρεια πλευρά του Πενταδάκτυλου. Μέρα-νύχτα τρέχαμε χωρίς νερό και εργαλεία να σβήσουμε τη φωτιά, που ήταν εκτός ελέγχου. Το Σάββατο το πρωί ακούγαμε συνεχώς εκρήξεις και ήρθε πάνω στον Πενταδάκτυλο ο διοικητής, μας μάζεψε όλους, καμιά τριανταριά περίπου, να μας μιλήσει. Και, ενώ μας έλεγε «Μην ανησυχείτε, οι Τούρκοι κάνουν άσκηση», ακούσαμε ένα μαχητικό και, όταν κοιτάξαμε πάνω, είδαμε μια οβίδα να πέφτει πάνω μας. Μόλις που προλάβαμε να φύγουμε από εκεί.

Από εκείνη την ημέρα, κυρίες και κύριοι, κουβαλώ πολύ θυμό και πίκρα μέσα μου και νιώθω πολλά προδομένος. Προδοσία, γιατί εβλέπαμε από ψηλά τα μεταγωγικά αεροπλάνα που βλέπετε στα βιντεάκια που κυκλοφορούν, επετούσαν πιο χαμηλά από εμάς, έριχναν αλεξιπτωτιστές, αλλά απαγορευόταν να πυροβολήσουμε. Θυμό, γιατί, όταν κάναμε επίθεση φωνάζοντας «αέρα!» και πήραμε το περιβόητο ύψωμα Καλαμπάκκι, που ήταν οχυρωμένοι οι Τούρκοι, μας άφησαν χωρίς νερό και φαγητό για τρεις ημέρες μέσα στον καυτό ήλιο του Ιούλη, με τα σπαρτά γύρω μας να καίγονται και τις σφαίρες να πέφτουν βροχή. Ούτε και ερχόταν κανένας να πάρει τους τραυματίες, παρά το ότι υπήρχε ασφαλισμένη πρόσβαση στην πίσω πλευρά. Νιώθω προδοσία, γιατί έδωσαν διαταγή να φύγει το πυροβολικό από τον Πενταδάκτυλο και έτσι άφησαν τα πλοία να πλησιάσουν ανενόχλητα, ενώ, αν έμενε εκεί, οι Τούρκοι θα είχαν σίγουρα μεγάλες απώλειες. Από την άλλη όμως, θα πρέπει να σας πω ότι εγώ δε θα ήμουν σήμερα εδώ, γιατί, όταν έφευγε το πυροβολικό, μας βρήκαν παγιδευμένους από τουρκικά άρματα και μας έσωσαν.

Όλα αυτά είναι γεγονότα από τις πρώτες μέρες της εισβολής και δεν έχω σκοπό να σας κουράσω με το τι περάσαμε τους δύο μήνες του πολέμου. Τα αναφέρω αυτά, γιατί υποσχέθηκα στους άντρες του τάγματός μου ότι θα κάνω αναφορά και γιατί θέλω να έχετε έστω και μια απλή εικόνα στο μυαλό σας για το πώς ήταν η κατάσταση για μας, γιατί έχει μια απλή μαθηματική πράξη που η πολιτεία έπρεπε να κάνει εδώ και καιρό.

Τώρα είμαστε σαράντα επτά χρόνια μετά την εισβολή. Φέτος έγιναν εξήντα επτά χρονών οι στρατιώτες που ήταν είκοσι χρονών στην εισβολή, εξήντα έξι αυτοί που ήταν τότε δεκαεννιά χρονών, φέτος θα συνταξιοδοτηθούν και οι τελευταίοι που πολέμησαν το '74, όλοι οι έφεδροι έχουν φυσικά ήδη πάρει τη σύνταξή τους. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που τράβηξαν και το μεγαλύτερο βάρος της εισβολής και ήταν μπροστά στις μάχες. Αυτούς τους ανθρώπους τους έχει εγκαταλείψει η πολιτεία εδώ και χρόνια χωρίς καμιά πρόνοια και φροντίδα. Έχει πολλούς με τραύματα στο σώμα και στην ψυχή τους, άτομα που βασανίστηκαν στις φυλακές των Τούρκων, γυναίκες που βιάστηκαν. Ποια είναι η βοήθεια που δώσαμε σε αυτούς τους ανθρώπους; Είμαι σίγουρος ότι έχετε ακούσει πολλά για τα ψυχολογικά προβλήματα των Αμερικανών στρατιωτών που επέστρεψαν πίσω από τον πόλεμο στο Βιετνάμ και μετά από το Ιράκ. Να ξέρετε ότι ισχύουν τα ίδια και εδώ. Και κανένας δεν ασχολήθηκε. Δε θέλω να μπω σε λεπτομέρειες, αλλά σας διαβεβαιώνω ότι δεν είναι εύκολο να είσαι δεκαεννιά χρονών και να βλέπεις δίπλα σου όλη τη φρίκη του πολέμου.

Και να σας πω επίσης ότι πέρασαν είκοσι χρόνια περίπου, μέχρι να σταματήσω να βλέπω όνειρα και εφιάλτες, αλλά οι άλλοι που ήταν μαζί μου θα σας πουν πολύ χειρότερες ιστορίες. Ο ένας από τους στρατιώτες που ήταν μαζί μου τότε είναι τώρα αλκοολικός, ο άλλος έφυγε για πάντα από την Κύπρο και δεν επέστρεψε ποτέ και ο άλλος είναι έτοιμος να πάρει τα όπλα, γιατί νιώθει ετοιμοπόλεμος, όπως ακριβώς ήταν το καλοκαίρι του '74. Κάθε λίγα χρόνια συναντιόμαστε στο τάγμα μας στην Κλήρου. Και όποτε, κυρίες και κύριοι, βρεθώ σε μια τέτοια σύναξη, που κανένας δε μιλά για το τι πέρασε, που βλέπεις άτομα που δεν τα αναγνωρίζεις καν μετά από τόσα χρόνια, αλλά έχεις αυτή τη μοναδική σύνδεση, νιώθω μια πικρία και έναν θυμό. Πέρασαν τόσα χρόνια και κανένας δε νοιάστηκε γι' αυτούς και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Σαράντα επτά χρόνια μετά χωρίς καμιά αναγνώριση. Ας ρωτήσει κάποιος αυτούς τους ανθρώπους, έστω και τώρα, αν είναι καλά και τι βοήθεια χρειάζονται.

Θέλω όμως να σας θυμίσω και άλλα πράγματα, όπως την τραγική κατάσταση στην οποία βρεθήκαμε τις μέρες μετά την εισβολή, μόνοι, με το κράτος και την οικονομία μας υπό διάλυση, με μάνες μαυροφορεμένες, με αγνοούμενους, τραυματίες, εγκλωβισμένους, πρόσφυγες και πολλά θύματα. Ακολούθησαν χρόνια δύσκολα, δουλέψαμε σκληρά, για να αναστήσουμε και να ανασυγκροτήσουμε τον τόπο μας, ένα μικρό οικονομικό θαύμα που μας έδωσε ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο. Δεν το βάλαμε κάτω, επιμείναμε, με τις λίγες δυνάμεις που είχαμε, διεκδικώντας την απελευθέρωση και επανένωση του τόπου μας. Εξασφαλίσαμε ψηφίσματα από το Συμβούλιο Ασφαλείας, μεθοδικά και με τη στήριξη της Ελλάδας μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορούμε να διεκδικήσουμε και να πετύχουμε μια λύση βασισμένη σε αρχές και αξίες που θα διασφαλίσουν την ειρηνική συνύπαρξη όλων μας σε αυτό το νησί. Να συνεχίσουμε δημιουργικά και με καλή θέληση την προσπάθεια λύσης του Κυπριακού και επανένωσης της Κύπρου. Δεν πρέπει με κανένα τρόπο να αφήσουμε την Τουρκία να πετύχει τους στόχους της ούτε καν να νοηθεί ότι θα δεχθούμε ποτέ λύση δύο κρατών, εγκαταλείποντας για πάντα την Καρπασία, την Κερύνεια, τη Μόρφου και το Βαρώσι.

Αυτές τις μέρες, λαός και πολιτική ηγεσία, θα πρέπει όλοι μαζί ενωμένοι να αντιμετωπίσουμε τη νέα πρόκληση των Τούρκων στην περικλειστή περιοχή της Αμμοχώστου, γιατί, αν χαθεί και αυτή, τότε θα εξανημιστεί και η όποια ελπίδα για λύση.

Σήμερα είναι μέρα περισυλλογής, γιατί πριν από σαράντα επτά χρόνια το πραξικόπημα άνοιξε τις κερκόπορτες της καταστροφής του τόπου μας! Ας μην είμαστε εκείνοι που θα παραδώσουμε χωρίς λύση ή διχοτομημένη την Κύπρο στις επόμενες γενιές!

Η ιστορία δε θα μας συγχωρέσει ποτέ!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Θεοπέμπτου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ τελειώσαμε με τις ομιλίες των αρχηγών των κομμάτων για τις μαύρες επετείους του πραξικοπήματος και της εισβολής.

Να παρακαλέσω πολύ να παραμείνετε για πέντε λεπτά στις θέσεις σας, μέχρι να συνοδεύσουμε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας εκτός της αίθουσας, και θα συνεχίσουμε με την έγκριση του ψηφίσματος που κατατέθηκε από την κοινοβουλευτική ομάδα του Δημοκρατικού Κόμματος για την Αμμόχωστο. Είμαστε έτοιμοι να συνεχίσουμε ευθύς αμέσως.

Έχουμε ενώπιόν μας ομόφωνα, αντιλαμβάνομαι, σχέδιο ψηφίσματος για καταδίκη της παράνομης απόφασης της Τουρκίας.

Παρακαλώ, όλοι στις θέσεις σας. Θα κλείσουν οι πόρτες, γιατί συνεχίζουμε με τη διαδικασία. Παρακαλώ να κλείσουν οι πόρτες και να περάσουν έξω όσοι δεν έχουν θέση στα έδρανα.

Έχουμε ενώπιόν μας λοιπόν ομόφωνο σχέδιο ψηφίσματος για καταδίκη της παράνομης απόφασης της Τουρκίας για την αλλαγή του καθεστώτος της περικλειστής πόλης της Αμμοχώστου και την εγκαθίδρυση στρατιωτικής βάσης μη επανδρωμένων αεροσκαφών στην περιοχή Λευκονοίκου.

Παρακαλώ πολύ τον γραμματέα να αναγνώσει το ψήφισμα.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:

Σχέδιο ψηφίσματος της Βουλής των Αντιπροσώπων για καταδίκη της παράνομης απόφασης της Τουρκίας για την αλλαγή του καθεστώτος της περικλειστής πόλης της Αμμοχώστου και την εγκαθίδρυση στρατιωτικής βάσης μη επανδρωμένων αεροσκαφών στην περιοχή του Λευκονοίκου

Η Βουλή των Αντιπροσώπων της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Έχοντας υπόψη την πρόσφατη παράνομη απόφαση της Τουρκίας για διάνοιξη μέρους της παραλίας της περικλειστής περιοχής της πόλης της Αμμοχώστου και θεωρώντας ότι η ενέργεια αυτή αποτελεί την απαρχή του μεθοδευμένου εποικισμού της Αμμοχώστου και υπονομεύει την προοπτική συνολικής επίλυσης του Κυπριακού,

Καταδικάζοντας απερίφραστα κάθε προσπάθεια εμπέδωσης νέων διχοτομικών τετελεσμένων εις βάρος της Κύπρου και την κατάφωρη παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου και των σχετικών ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, ενώ βρίσκονται σε σύγκρουση και με τα ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Υπενθυμίζοντας τα ομόφωνα Ψηφίσματα της 7^{ης} Ιουνίου 1984, της 6^{ης} Μαΐου 2010, της 3^{ης} Μαΐου 2012, της 11^{ης} Οκτωβρίου 2019 και της 9^{ης} Οκτωβρίου 2020 για το θέμα της Αμμοχώστου, καθώς και τα σχετικά κατά καιρούς διαβήματα των εκάστοτε Προέδρων του σώματος προς τους ανά τον κόσμο ομολόγους τους και στους επικεφαλής των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Τονίζοντας ότι η Συμφωνία Υψηλού Επιπέδου της 19^{ης} Μαΐου 1979 δίδει προτεραιότητα στην επανεγκατάσταση των νόμιμων κατοίκων στην περικλειστή περιοχή της πόλης της Αμμοχώστου υπό την αιγίδα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ), ανεξάρτητα από την έκβαση των συζητήσεων για άλλες πιυχές του προβλήματος,

Υπενθυμίζοντας όλα τα συναφή ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, ιδίως τα Ψηφίσματα 541 (1983), 550 (1984), 789 (1992), 2532 (2020) και 2561 (2021), που καταδικάζουν όλες τις παράνομες αποσχιστικές ενέργειες της Τουρκίας και του παράνομου καθεστώτος των κατεχομένων, αλλά και τις απαράδεκτες απόπειρες για εποικισμό οποιουδήποτε τμήματος της περικλειστής περιοχής της πόλης της Αμμοχώστου,

Υπογραμμίζοντας ειδικότερα το Ψήφισμα 550/1984 που θεωρεί τις απόπειρες εποικισμού οποιουδήποτε τμήματος της περικλειστής περιοχής της πόλης της Αμμοχώστου από άτομα άλλα από τους κατοίκους τους απαράδεκτες και ζητά τη μεταβίβαση της περιοχής αυτής στη διοίκηση των Ηνωμένων Εθνών, καθώς και το Ψήφισμα 789/92 που προτρέπει όπως ως μέτρο οικοδόμησης εμπιστοσύνης η περικλειστή περιοχή της πόλης της Αμμοχώστου περιληφθεί στην περιοχή που βρίσκεται υπό τον έλεγχο του ΟΗΕ,

Επισημαίνοντας τη δήλωση του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ ημερομηνίας 6 Οκτωβρίου του 2020 για αποφυγή μονομερών ενεργειών από την Τουρκία και που τονίζει την αμετάβλητη θέση του Συμβουλίου Ασφαλείας όπως αυτή καταγράφεται στα ψηφίσματα και τις αποφάσεις του για την περικλειστή περιοχή της πόλης της Αμμοχώστου,

Έχοντας υπόψη τη θέση του ΟΗΕ ότι η ευθύνη για το status quo στην περικλειστή περιοχή της πόλης της Αμμοχώστου ανήκει αποκλειστικά στην τουρκική κυβέρνηση,

Εκφράζοντας εκτίμηση για το συνεχές ενδιαφέρον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το θέμα της Αμμοχώστου, ειδικότερα για το Ψήφισμα της 26^{ης} Νοεμβρίου 2020 «σχετικά με την κλιμάκωση των εντάσεων στην περικλειστή περιοχή της πόλης της Αμμοχώστου έπειτα από τις παράνομες ενέργειες της Τουρκίας και την επείγουσα ανάγκη για επανέναρξη των συνομιλιών», καθώς επίσης για αναφορές σε προηγούμενα και μετέπειτα ψηφίσματα του σώματος που καλούν την Τουρκία να συμμορφωθεί με τα σχετικά ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ,

Επιβεβαιώνοντας τη στήριξη σε προηγούμενη εισήγηση της κυπριακής κυβέρνησης για απόδοση της πόλης της Αμμοχώστου στα Ηνωμένα Έθνη, επιστροφή σ' αυτή των νόμιμων κατοίκων της και παράλληλο άνοιγμα του λιμανιού της Αμμοχώστου υπό την εποπτεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για διεξαγωγή εμπορίου από όλους τους νόμιμους κατοίκους της πόλης, χωρίς να παραβιάζεται η κυριαρχία της Κυπριακής Δημοκρατίας και το κεκτημένο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Σημειώνοντας την πρόταση για αναστήλωση και συντήρηση των ενετικών τειχών και των μνημείων της Αμμοχώστου, καθώς και την πρόταση για ανοικοδόμηση της εκτός των τειχών πόλης με βάση τον νέο οικολογικό σχεδιασμό,

Υπογραμμίζοντας την επίμονη διεθνή κινητοποίηση του δήμου Αμμοχώστου και των οργανωμένων συνόλων των νόμιμων κατοίκων της πόλης ενάντια στις τουρκικές μεθοδεύσεις όπως είχαν δημοσιοποιηθεί εδώ και μήνες,

Υπογραμμίζοντας ότι σε αυτή τη συγκυρία καθίσταται επιτακτική η ανάγκη για δυναμική αντίδραση προς τη διεθνή κοινότητα της κυβέρνησης και όλων των οργανωμένων συνόλων ενάντια στις τουρκικές μεθοδεύσεις, προκειμένου να αποφευχθεί η δημιουργία οριστικών διχοτομικών τετελεσμένων στην περικλειστή περιοχή της πόλης της Αμμοχώστου, με ιδιαίτερη έμφαση στο γεγονός ότι η δημιουργία νέων παράνομων τετελεσμένων επηρεάζει αρνητικά τις προδιαγραφές της επιδιωκόμενης λύσης, όπως αυτή περιγράφεται στα σχετικά ψηφίσματα του ΟΗΕ, από την οποία θα ωφεληθούν και οι δύο κοινότητες.

Ομόφωνα:

1. *Επαναβεβαιώνει* τα προηγούμενα ψηφίσματά της για την Αμμοχώστο.
2. *Υπογραμμίζει* ότι η επίλυση του ζητήματος της Αμμοχώστου πρέπει να στηρίζεται στις αποφάσεις της διεθνούς κοινότητας και του ΟΗΕ και οποιαδήποτε επιθετική ενέργεια είναι παράνομη και καταδικαστέα.
3. *Τονίζει* ότι η παράνομη απόφαση της Τουρκίας για μερική διάνοιξη του παραλιακού μετώπου της περικλειστής πόλης αποτελεί μονομερή ενέργεια της τουρκικής κατοχικής δύναμης, με στόχο τον σταδιακό παράνομο εποικισμό της περικλειστής περιοχής της πόλης της Αμμοχώστου, βρίσκεται εκτός του πλαισίου των ψηφισμάτων του ΟΗΕ για την Κύπρο γενικά και ειδικότερα για το θέμα της Αμμοχώστου και συνιστά κατάφωρη παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου και ως τέτοια καταγγέλλεται από την Κυπριακή Δημοκρατία.
4. *Καταγγέλλει* ότι η αλλαγή του καθεστώτος της περικλειστής πόλης από την Τουρκία αποσκοπεί στην αλλοίωση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος στην περιοχή και στην ακύρωση της προοπτικής επιστροφής της περικλειστής περιοχής της πόλης της Αμμοχώστου όπως προνοούν τα σχετικά ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας.
5. *Απαιτεί* από την Τουρκία να τερματίσει τις παράνομες μεθοδεύσεις της, να σεβαστεί τη Συμφωνία Υψηλού Επιπέδου του 1979 και να προχωρήσει σε εφαρμογή των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ για επιστροφή της περικλειστής περιοχής της πόλης της Αμμοχώστου στους νόμιμους κατοίκους της, ειδικότερα των Ψηφισμάτων 550/1984 και 789/1992, ως βήμα καλής θέλησης και διάθεσης να συμβάλει στις προσπάθειες για επίλυση του κυπριακού προβλήματος.
6. *Υπενθυμίζει* στην Τουρκία ότι η επίλυση του ζητήματος της Αμμοχώστου προδιαγράφεται ξεκάθαρα μέσα από τις αποφάσεις της διεθνούς κοινότητας και η εκμετάλλευσή του με οποιοδήποτε τρόπο είναι απαράδεκτη, παράνομη και καταδικαστέα.
7. *Καλεί* την Τουρκία να συμμορφωθεί με το πρόσφατο κάλεσμα του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ για επανέναρξη των διαπραγματεύσεων για συνολική λύση του Κυπριακού.
8. *Υπογραμμίζει* ότι απορρίπτει κάθε απόπειρα αλλαγής της βάσης λύσης του Κυπριακού και της αξίωσης για λύση δύο κρατών ή συνομοσπονδίας. Εκφράζει την προσήλωσή της στον στόχο της απελευθέρωσης

και επανένωσης της Κύπρου στη βάση του πλαισίου όπως αυτό καθορίζεται από τα σχετικά ψηφίσματα του ΟΗΕ.

9. *Απευθύνει έκκληση* για ανάληψη ενεργότερου ρόλου από την Ευρωπαϊκή Ένωση προς την επίτευξη αυτού του στόχου και καλεί τα κράτη μέλη της να ασκήσουν πιέσεις στην Τουρκία, προκειμένου να συμμορφωθεί με τα πρόσφατα Συμπεράσματα της Συνόδου Κορυφής και ειδικότερα με τις πρόνοιες του Ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19^{ης} Μαΐου 2021 σχετικά με την έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Τουρκία για την περίοδο 2019-2020 [2019/2176(INI)]. Το εν λόγω ψήφισμα καταδικάζει σθεναρά το παράνομο άνοιγμα της περικλειστης περιοχής της πόλης της Αμμοχώστου, που υπονομεύει την προοπτική επανέναρξης των συνομιλιών για συλλογική επίλυση του Κυπριακού και καλεί την Τουρκία να ανακαλέσει την απόφασή της να μεταβιβάσει την περικλειστη περιοχή της πόλης της Αμμοχώστου στη διοίκηση των Ηνωμένων Εθνών σύμφωνα με το Ψήφισμα 550 (1984) του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ και να αποσύρει τα στρατεύματά της από την Κύπρο.
10. *Καλεί* την Ευρωπαϊκή Ένωση να επιδείξει έμπρακτη αλληλεγγύη προς την Κυπριακή Δημοκρατία όπως προνοείται από τις συνθήκες της Ένωσης.
11. *Προτρέπει* τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να μην προχωρήσουν σε αναβάθμιση της τελωνειακής ένωσης Ευρωπαϊκής Ένωσης-Τουρκίας, όσο η Τουρκία αρνείται να την εφαρμόσει χωρίς διακρίσεις και συνεχίζει να προβαίνει σε παράνομες ενέργειες εις βάρος της Κυπριακής Δημοκρατίας.
12. *Καλεί* τη διεθνή κοινότητα να εντείνει τις προσπάθειές της προς την κατεύθυνση της Τουρκίας για το θέμα της Αμμοχώστου.
13. *Καλεί* τη διεθνή κοινότητα να καταδικάσει τις ενέργειες της Τουρκίας για την περαιτέρω στρατικοποίηση των κατεχόμενων περιοχών, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας παράνομης στρατιωτικής βάσης στο κατεχόμενο Λευκόνοικο, και να επιβάλει εμπάργκο στην πώληση όπλων και εξοπλισμών προς την Τουρκία, η οποία με την αναθεωρητική της στάση απειλεί τη σταθερότητα και την προοπτική ειρήνευσης σε εμπόλεμες περιοχές.
14. *Καλεί* το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών να αναλάβει ενεργό ρόλο στην προσπάθεια αποτροπής της εμβάθυνσης των διχοτομικών τετελεσμένων που μεθοδεύονται στην περικλειστη περιοχή της πόλης της Αμμοχώστου, με γνώμονα την εφαρμογή των ψηφισμάτων του ΟΗΕ και ειδικότερα του Ψηφίσματος 550/1984, το οποίο ζητεί να μεταφερθεί η διοίκηση αυτής της περιοχής υπό την ευθύνη των Ηνωμένων Εθνών.
15. *Επαναβεβαιώνει* τη βούληση της ελληνοκυπριακής πλευράς για διάλογο προς επίλυση του Κυπριακού στη βάση των ψηφισμάτων και των αποφάσεων του ΟΗΕ, αλλά και των αρχών και αξιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ πολύ.

Υπάρχει ένσταση για την έγκριση του ψηφίσματος;

Έχω μόλις ενημερωθεί ότι το ΕΛΑΜ δε συμφωνεί με την παράγραφο 8.

(Κτυπά τη σφύρα.)

Οπότε, εάν δεν υπάρχει άλλη ένσταση ή επιφύλαξη, το κείμενο του ψηφίσματος εγκρίνεται.

Συμφωνούμε; Ωραία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ φθάσαμε στο τέλος της συνεδρίας και βεβαίως να σημειώσουμε -και ευχαριστώ τον κ. Λουκαΐδη για την επισήμανση- ότι έχει αλλάξει ο τίτλος του ψηφίσματος και είναι «Ψήφισμα για την καταδίκη της παράνομης απόφασης της Τουρκίας για άνοιγμα τμήματος της περικλειστης περιοχής της πόλης της Αμμοχώστου».

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Λουκαΐδη.

Οπότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ φθάσαμε στο τέλος της σημερινής συνεδρίας. Για την επόμενη συνεδρία της ολομέλειας της Βουλής θα ενημερωθείτε σχετικά.

[Στις 26 Ιουλίου 2021 κυκλοφόρησε η ημερήσια διάταξη της έβδομης συνεδρίας της Έκτακτης Συνόδου της Ενδέκατης Βουλευτικής Περιόδου:

Η Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων ανακοινώνει στα αξιότιμα μέλη ότι η ημερήσια διάταξη της συνεδρίας της Βουλής για την Τρίτη, 27 Ιουλίου 2021, στις 11.30 π.μ., έχει ως ακολούθως:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ: Νομοθετική εργασία

Ο περί Μεταβιβάσεως και Υποθηκείσεως Ακινήτων (Τροποποιητικός) (Αρ. 2)
Νόμος του 2021.
(Αναπομπή)
(Αρ. Φακ.: 23.02.062.094-2021)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ:]

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κηρύσσω τη λήξη της σημερινής συνεδρίας της Βουλής.

(Ωρα λήξης: 12.35 μ.μ.)

**Παρόντες βουλευτές
(αλφαβητικά κατά κόμμα)**

ΔΗΣΥ

Δημητρίου Αννίτα (Πρόεδρος Βουλής)	Μαυρίδης Μάριος
Αλαμπρίτης Πρόδρομος	Νεοφύτου Αβέρωφ
Γεωργιάδης Χάρης	Ορφανίδου Σάβια
Γεωργίου Νίκος	Πάζαρος Χαράλαμπος
Δημητρίου Δημήτρης	Σούπερμαν Θεοδώρου Ρίτα
Δίπλαρος Ευθύμιος	Σύκας Νίκος
Κάρουλλας Γιώργος	Τορναρίτης Νίκος
Κουλλά Ονούφριος	Τσιρίδου Φωτεινή
	Χατζηγιάννης Κυριάκος

ΑΚΕΛ-Αριστερά-Νέες Δυνάμεις

Γαβριήλ Γιαννάκης	Νικολάου Μαρίνα
Δαμιανού Άριστος	Πασιουρτίδης Ανδρέας
Καυκαλιάς Αντρέας	Στεφάνου Στέφανος
Κέττηρος Νίκος	Φακοντής Βαλεντίνος
Κυπριανού Άντρος	Χαραλαμπίδου Ειρήνη
Κώστα Κώστας	Χριστόφιας Χρίστος
Λουκαΐδης Γιώργος	Χριστοφίδης Χρίστος

ΔΗΚΟ

Ερωτοκρίτου Χριστιάνα	Παντελίδης Χρύσης
Κουλίας Ζαχαρίας	Παπαδόπουλος Νικόλας
Λεωνίδου Πανίκος	Σαββίδης Χρύσανθος
Μυλωνάς Παύλος	Σενέκης Χρίστος
Ορφανίδης Χρίστος	

ΕΛΑΜ

Θεμιστοκλέους Ανδρέας	Παπαγιάννης Λίνος
Ιωάννου Σωτήρης	

ΚΣ ΕΔΕΚ

Αποστόλου Ανδρέας	Μυριάνθους Ηλίας
Ευσταθίου Κωστής	Σιζόπουλος Μαρίνος

ΔΗΠΑ

Γιακουμή Μιχάλης

Μουσιούπτας Μαρίνος

Καρογιάν Μάριος

Τρυφωνίδης Αλέκος

Κίνημα Οικολόγων-Συνεργασία Πολιτών

Ατταλίδου Αλεξάνδρα

Παπαδούρης Σταύρος

Θεοπέμπτου Χαράλαμπος

Παρόντες αντιπρόσωποι θρησκευτικών ομάδων

Μαχτεσιάν Βαρτέκς (Αρμενίων)

Μαντοβάνη Αντωνέλλα (Λατίνων)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Τήρηση μονόλεπτης σιγής στη μνήμη των ηρώων και των μαρτύρων της δημοκρατίας και της ελευθερίας και ομιλίες (Πρόεδρος, Αβέρωφ Νεοφύτου, Στέφανος Στεφάνου, Νικόλας Παπαδόπουλος, Λίνος Παπαγιάννης, Μαρίνος Σιζόπουλος, Μάριος Καρογιάν, Χαράλαμπος Θεοπέμπτου) για τις μαύρες επετείους του πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής.
2. Σχέδιο ψηφίσματος της Βουλής των Αντιπροσώπων για καταδίκη της παράνομης απόφασης της Τουρκίας για την αλλαγή του καθεστώτος της περικλειστής πόλης της Αμμοχώστου και την εγκαθίδρυση στρατιωτικής βάσης μη επανδρωμένων αεροσκαφών στην περιοχή του Λευκονοίκου και έγκρισή του με τον τίτλο «Ψήφισμα για την καταδίκη της παράνομης απόφασης της Τουρκίας για άνοιγμα τμήματος της περικλειστής περιοχής της πόλης της Αμμοχώστου».

Τιμή: €3,50